

A black and white photograph of a man with dark hair and a beard, wearing a red shirt, looking down at a woman. The woman is partially visible on the right side of the frame, wearing a dark dress. The background is dark.

ஸ்ரீகணவு

வெலகணயூர் ரஜிந்தன்

ஸ்ரீ கணவு

வெலகணாயுர் ரஜிந்தன்

வெளியீடு
ITR ஊடக வலையமைப்பு
சுவிஸ்

நூலின் பெயர்
பொற்கனவு

நூலின் வகை
புதுக்கவிதை

நூலாசிரியர்
வேலலைண்டிழர் ரஜிந்தன்
(பாலசுந்தரம் ரஜிந்தன்)

வெளியீடு
ITR உட்டக வலையமைப்பு, சுவிஸ்

பக்கங்கள்
135

பிரதீகள்
500

யதியுரிமை
ஆசிரியருக்கே
அட்டைப்படம், பக்க வடிவமைப்பு
எஸ்.விஜய்

யதியு
14, ஒக்டோபர், 2018

தொடர்பு
077 7704055
மின்னஞ்சல்: brajinthan@gmail.com
முகநூல்: வேலலைண்டிழர் ரஜிந்தன்

அரசுகம்
விஜய் அச்சுப் பதிப்பகம்.
077 9009491 / 077 916 3679

ISBN
978-955-71331-1-9

விலை
300/-

Using and adapting communication styles before diagnosis
changes communication from a threatening style
to one with more openness and understanding.

ஏன்றன,
தீஷ்வரன்னும் ஏற்ற
அன்னயக்கும் துந்துக்கும்...

“யொற் கனவுப் பொழுது”

முர்முயின் அரசி கவிதையென்பர். உலக மொழிகள் எல்லாமே கவிதைக்கு முதலிடம் வழங்கியிருக்கின்றன. தமிழானது கவிதையையே தனது தலைப்பிள்ளையாக சமார் திரண் பாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தலைமேல் தூக்கி வைத்துப் போற்றிக் கொண்டாடி வருகிறது.

ஸமுத்துக் கவிதை ஸமுத்துப் புதந்தேவனாருடன் ஆரம்பித்த போதும் அது வீரியம் பெற்று வளர்ந்துயர்ந்து ஒளிர்வது கடந்த சமார் எழுபது ஆண்டுகளாகவே எனலாம்.

ஸமுத்துத் தமிழ்க் கவிதை பெருங்காடாய் ஸமுவள நாட்டுக்கும் ஸமுத் தமிழர்க்கும், தமிழுக்கும் இன்னோரன்ன விதங்களில் சுவாத்தியமும் அருளும் பாலித்து வருகிறது என்றால் மிகையில்லை. இவ் ஸமுக் கவிதைக் காடு இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து விரிந்து கிடக்கிறது. இக் காட்டில் மிகப் பெரும் கவிதை விருட்சங்கள் பல நிறைந்து உள்ளன. இக் கவிதைக் காட்டில் இன்றைக்கும் இடையறாது இளங் கவி நாற்றுக்கள் சில முனைவிட்டு வளர்ந்து செழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கால மழை என்றுமே வஞ்சிக்காமல் இக்காட்டைப் போகுவித்து அது அழிந்து போகாமல் பசுமை பொலியப் பரிபாலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு கடந்த சில வருடங்களாக எம் ஸமுக் கவிதைக் காட்டில் முனைவிட்டு வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் இளங் கவி நாற்றுகளில் ஒருவர் தான் கவிஞர் வேலணையூர் ரஜிந்தன். வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை, முகநூல், இணையம் உண்டாக தன்னை தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத் துறையில் இனங்காட்டி வருபவர் இவர். தமிழின் இயற் துறையில் மிகுந்த ஸுபாட்டுடன் விளங்கும் இவர் ஒரு ஆசிரியராவார். இவரது முதற் கவிதைத் தொகுப்பு “பொற்கனவு” நனவின் சாட்சிகளாக வெளி வருகிறது.

தன்னை ஒரு கிளைய தலைமுறைப் புதுக் கவிஞராக, புதுக் கவிதைக் காரணாக, இனங்காட்ட முயலும் இவரின் கவிதை களில் அனேகமானவை தமது வாழ்வனுபவங்களினுடோக சமூகத்தின் இன்னோரன்ன முகங்களின் அழகுகளையும் அசிங்கங்களையும் பேசிச் செல்கின்றன.

இன்றைய முகப்புத்தகக் கவிஞர்களில் ஒருவராக, அக் கவிஞர்களுக்கே உரித்தான சில அடையாளங்களைக் கொண்டு விளங்கும் இவரின் கவிதைகளின் பரவலான அறிமுகத்துக்கு முகப்புத்தகம் பெரும் ஆதரவையும் அங்கீராத்தையும் வழங்கியிருக்கிறது. இம் முகப்புத்தக அறிமுகத்தினுடோக இவர் பல கவி நட்புகளையும் பாராட்டுகளையும் விருதுகளையும் பெற்றிருக்கிறார். இவர் ஒரு லிக்கியச் செயற்பாட்டாளராக யாழ் லிக்கியக் குவியத்தினுடோகவும் பயணித்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்.

“என் முச்சும், வாய்ப் பெச்சும், கவி வீச்சும்
தமிழ்லை உயர்வாய்ப் பொற்றும் - என்றும்
தரண்யில் தமிழ்ல் பகுஷாற்றும்”

என்றும் இவர் உறுதியாக நம்பிநடக்கிறார்.

இன்று புதுக் கவிதை படைக்கும் கிளையோர் வழியில் தான் சார்ந்து உணர்ந்த அனுபவங்களை அதிகம் நேரடித் தன்மையில் பெருஞ் சோடனைகள், ஆடம்பரங்கள் இன்றி கட்டற்ற உணர்ச்சி வெளிப்பாடாக சில சமயங்களில் ஒரு ஓசை வழிப்பட்ட கிலை ஒழுங்கில் கவிதைகளாக வெளிப்படுத்துவது இவரது பாணியாகிறது.

“பாட்டு செய்யில் என்கிமல் பட்டதற்கு
ப்புப் புறவாய்த் துடித்தவர் நீய்க்கலவா”

என ஓசை ஒழுங்குடன் தாயின் பெருமை பேசுகிறார்.

“கடலூம் வாழும்” எனும் கவிதையில்

“வானி தீவாத தன்னை அளங்கந்து

பொருட்களை கஷத்துப் பாதுகாக்கும்

சிறு பாத்திரமா?

திந்தச் செக்கச் சொந்த சூரியன்!”

என நவீன கவிஞர்கள் கையாளும் படிமங்களையும் பயன்படுத்திப் பார்க்கிறார்.

அன்னை தெரேசாவை உலக அன்னை எனக் கண்டு மகிழ்கிறார்.

“உறங்கும் நினைவுகள்” எனும் கவிதையில்

“என் தனிகமத் தவிப்பகள்

தீர்ந்ததாய் திள்ளா

சுக்கப் பெருஞ்சு

உயிர்ந்துதலுக்குது”

எனவும்,

“வானுத்தை எட்டிப் பார்க்க

சுத்தன்கும் சிவபூசம் விடுதல்

நீச்தீர்ப் பந்தை கூட

அகப்பட விள்ளா

சங்கும் யான அலைமதி

ஒளிகள் தீர்ந்துவிட்டன பொழும்”

எனவும் ஒரு நவீன கவிஞராய்க் குழுமகிறார்.

இயற்கையில் இலயிப்பதும் அதன் சூட்சமங்களை உணர்ந்து வியப்பதும் அதன் அழகுக்கும் இயக்கத்திற்கும் ஆயிரம் அர்த்தம் கற்பிப்பதும் கவிஞரின் பண்பு.

காந்தை,

“பூமியின் உயிர் முச்சை
உயிர்களின் சுவாசத் காந்தை
பூத்தகளாடு காதல் பேசி
சிதன்றஷாக்த் தாஸாட்டுப் பாடு”

எனப் பாடியபடி

“தியந்தையில் நலம் செருத்திறாய்
ஏசயந்தையில் சிங்க பிழுத்திறார்
கிராமத்தில் சுத்தமான உள்ளன
நகரங்களில் அசுத்தம் ஒகுத்திறார்”

எனக் காற்றையும் கருவறுக்கும் மானிட அரசியலை சமூக நோக்கில் சாடுகிறார்.

“நிறைவேத் தெடு” எனும் கவிதை அவரின் நெஞ்சத் துயரை
“காய்ந்து சுருகாக்
சுந்தை நம்பிக்கைத் துங்கிகாக
மரத்தோடு சூடியிருக்கும்
திளம் குருத்தாக உள்ளம்”

என்று உவமிக்கிறது.

சந்தம் சிந்தும் பாக்களும் தனக்கு வாலாயம் ஆகும் என முயற்சித்திருக்கும் இவர்

“அன்டெ சங்கள் சூந்தை திங்குயாம்
அதில் பொற்றும் அன்றாண சிமாழியாம்
அன்டெ சங்றும் வாற்றின் வழியாம்
அதுவே உஸ்தன் அறியா மகந்தியாம்”

என்று அகவற் பாவுக்கு நெருக்கமாகவும்,

“வாழ்ந்தை என்னும் சந்தரமும்
வங்கில் சில்லாய்ஸ் சுழல்கிறதே
மீடு உள்ளம் வந்த பொதும்
பயணங்களும் சுதார்ச்சிகிறதே”

என்று ஆறுசீர் விருத்த வகையொன்றுக்கு அண்மையாகவும்,

“பங்கி ஏறியும் பருவத் தீயில்
கற்ற கல்வியும் கருதியிலே
கட்டிக் காத்த பண்பாடும்
கவுசலக்கிடம் ஆகியிலே”

என்றும்,

“தேகத்தின் தெட்டில்லாறி
தேய்கிறது நியாயங்கள்
தெண்ணிற்குத் தீட்டுமின்றி
சதாசலக்கிறது எதிர்காலம்”

என்றும்,

“ஒந்துசீல் துணிசு உயர்வில் பணிசு
நாவில் உண்மை செர்த்து
நெர்கை கொண்டு விலகம் கண்டு
ஒசுமில் வேகம் கூட்டு
துங்பம் துயரம் தாக்கும் ணநம்
துணிந்து எதிர்த்து நின்று
தக்க தஞ்சாம் அகமயும் சமயம்
சிவந்தி மாசை கூடு”

என்று ஏழுசீர் விருத்தத்துக்கு கிட்டவாயும் வாயெடுத்துப் பாடுகிறார். எம்மையும் மனவாயால் பாடவும் வைக்கிறார்.

கிவரின் பல கவிதைகள் இவ்வாறு வெவ்வேறான ஓசைநயம் உள்ளோடும் பாக்களாக திகழ்கின்றன.

யுத்தம முடிந்து ஒன்பதாண்டுகள் நிறைவேற்ற நிலையில் அவ்யுத்த நினைவுகளை மீட்டு துயருற்று நிற்கிறார் கவிஞர்.

“அசைகடல் மீதிழும்
காவியும் பாடினாம்
முநில்லட நிலவினா
கவுதயில் சாடினாம்

சூடினாம் சூடினாம்
வானிழும் சூடினாம்
தெழுகனாம் தெழுகனாம்
விழிசைத் தெழுகனாம்”

என்பதும்,

"ஆகைதலாச் சங்கிலிப் யூட்டிள் யூட்டி
 தினாகமக்கு தீயிட்டவராய்
 ஆயிரம் ஆயிரம்
 இகளாகுந் யுவதிகள்..
 ஈழத் தாயின் கண்ணீர் துகைக்கவன
 பாப்பட்ட தகவல்வர்கள்
 மண்ணூக்குள் வித்தானார்கள்
 சிப்போதும் அங்கே கண்ணீர் சிந்த
 கலங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள்"

என்பதும்.

"சுயநா சூநாய்கள்
 ஆகை சிலாந்த் துறைகத்தை
 ஆகட செய்து உடுத்திக் கொண்டதால்
 விருத்தைக் கணவகளின்
 ஆகடகள் கூனையப் பட்டது
 நீந் அங்கன சிதருஷக்கு வீசப்பட்டாள்
 ஈழம் இருங்கு பொனது
 சுள்வுழங்கிய தீபங்களும் அழிக்கப்பட்டன."

என்பதும் விவரினது ஆதங்கம் மட்டுமல்ல. உலகத் தமிழரின் ஆதங்கம் எனலாம்.

பொற்கனவு சுமார் எழுபத்தைந்து பெரிதும் சிறியதுமான அனோகம் ஓசை வயப்பட்ட ஆனால் புதுக்கவிதைகளான கவிதைகளை அதிகம் கொண்ட முதற் தொகுதியாக கவிஞர் வேலனையூர் ரஜிந்தனால் வெளியிடப்படுகிறது. இக் கவிதைகள் பல தரப்பட்டவை. கவிஞரின் ஆரம்ப காலக் கவிதைகளாக இருப்பினும் தனித்துத் தெரியும் பண்பு உடையவை. ஏனைய இன்றைய முகப்புத்தகக் கவிஞர்களிலிருந்து சற்று விலகிச் செல்பவை.

இயற்கை கிரசனை பேசுபவை, அகவயச் சிந்தனைகளைப் பேசுபவை, சமூகப் பாங்கானவை, மனித மனப் பண்புகளை மனித முரண்களை மனிதத்தின் கீழ்மைகளை அதேநேரம் பல சிறப்புகளைப் பேசுபவை, எமது மன்றையின் கடந்த கால

அவலங்களைப் பேசுபவை, பலிக்காத மன ஏக்கங்களை கணவுகளைப் பேசுபவை. பல நனவுகளின் பிழி சாறுகளைக் கலந்த இனிப்பும் கசப்பும் உடைய பொற்கனவாக மனநாவில் சுவையை உணர்த்துபவை, எனவும் இக் கவிதைகள் பாடுபொருளில் பரந்து விரிகின்றன.

பல விளக்குகளைப் பற்றி வர்ணித்து, முடிவில்

“விளக்கீடு விடிசூல்லாம்
அருக்குக்காய்ப் பலவிளக்கு
எல்லாம் அகண்டாழும்
அகண்யாதது ஒருவிளக்கு எது
அநிவார்ந்து திருவிளக்கு”

என்று முத்தாய்ப்பாய் முடிக்கிறார். அதில் அவர் தான் ஒரு கவிபுணர்யும் ஆசிரியன் என்பதையும் நிரூபிக்கிறார்.

அழுத்துக் கவிக் கானகத்தில் தானும் ஒரு விருட்சமாக மாற்ற துடிக்கும் வேட்கையை இந்த இளங் கவிநாற்றின் பொற்கனவு வரிகள் எடுத்து இயம்பி நிற்கின்றன. இதற்கான பல கவிக் கீற்றுகள் ஆஸ்காங்கே தொகுதி முழுவதும் விரவிக் காணக் கிடக்கின்றன.

நான் ஏலவே கூறியது போல கவிதை என்பதும் குறிப்பாய்த் தமிழ்க் கவிதை என்பதும் நீண்ட இடையறாத தொடர்ச்சியானது. மிகமிகப் பிரமாண்டமான வரலாறும் வீசுசம் வியாபகமும் கொண்டது. மிகமிக பரந்து விரிந்தது. உலகக் கவிதைக்கே கிலக்கணமாக, எடுத்துக்காட்டாக, முன் உதாரணமாக, நின்றி ருப்பது. அத்தளத்தில் வைத்துப் பார்க்கும் போது இளங் கவி நாற்றான ரஜிந்தன் இன்னும் இன்னும் தமிழ்க் கவிதைகளையும் உலகக் கவிதைகளையும் இடையறாமல் வாசிப்பதும் அவற்றை தொடர்ச்சியாக பயில்வதும் அவரை மேலும் வளர்க்கச் செம்மைப் படுத்த உதவும் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

ஓசை வயப்பட்ட. ஓசை ஒத்திசைவான, அகப் புறச் செவிகளுக்கு இனிமை தருகின்ற. கவிதைகளை இயல்பாக படைக்கும் ஆற்றலுள்ள இவர் தமிழிலக்கணத்தை யாப்பு வகைகளை பயிலுதல் அவரின் ஆற்றலை மேலும் மேம்படுத்தும்.

அழுத்தின் தலைமைக் கவிஞர் முருகையனின் கூற்றொன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அவர் சொன்னார் "இரு கவிதை மரபுக் கவிதையாகவும் இருக்க வேண்டும். அதே நேரம் அது புதுக்கவிதையாகவும் இருக்க வேண்டும்" என்று.

அதாவது தமிழுக்கென்றே சிறப்பான தனித்துவமான ஓசை வயப்பட்ட, வேறு மொழிக் கவிதைகளில் இல்லாத பல பண்புகளை உள்ளடக்கிய மரபுக்கவிதையின் அம்சங்களைக் கவிதை அடிப்படைகளாக கொண்டிலாங்குகிற அதே நேரம் அரைத்த மாவையே அரைப்பது போலப் பாழியதையே பாழிக்கொண்டிராமல் புதிய சிந்தனைகளை, புதிய பார்வைகளை, புதிய பாடு பொருளை, அவரவருக்கென்று உதிக்கும் புதுமையான கற்பனைகளை, புதுப்புது உத்திமுறைகளை கவிதை வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதே அவரின் கருத்தாகும்.

"பயில்தொறும் நூல் நயம்" என்பார்கள். ரஜிந்தன் தொடர்ந்து தமிழின் பலவகையான அன்றைய பழைய, இன்றைய நவீன, கவிதைகளைத் தேடி வாசித்து தனது பாஸினையை இனாங் காண்பதும் கவிதையின் இன்னோரன்ன பண்புகளையும் கவிதையின் இன்றைய நவீன எடுத்துரைப்பு, கவிதை சொல்லலில், புழங்கும் புதுப்புது உத்தி முறைகளை அறிந்து தெளிந்து அவற்றை தனது கவிதையில் புகுத்திக் கொள்வதும், தனது தனித்துவ அடையாளத்தை இனாங்கள்கு அதனை தனது கவிதைகளில் ஆழமாகப் பதிக்க முயல்வதும் அவரை எதிகாலத்தில் ஒரு முழுமையான கவிஞராக மாற்றும் என நம்புகிறேன்.

கவிஞர் த. ஜயசீலன்.
யாழ் மாநகர ஆணையாளர்

ஆசியுரை

யார் போற்றும் கவிமகனாய் மகனே வாழ்க

2 ஸெர்வகஞ்சு உயிருட்ட சிந்தனையை பட்டை தீட்டி தேன்மதுரத்தமிழ் கவிதைகளை செவ்வனே படைத்து, அதை நூலாக பிரசவிக்கும் ஒவ்வொரு கவிஞரும் உலகம் கண்ட பொக்கிலைம் என்பது உண்மை.

அவ்வகையில், இறையருளால் நாங்கள் என் றெதேத் த அன்புச்செல்வம் ரஜிந்தன் இத்தனை நாளாக, தான் கருவில் சுமந்த பல அற்புதமான முற்போக்குச் சிந்தனையிக்க கவிதைகளை “பொற்கனவு” என்ற முதலாவது நூலாக பிரசவிப்பதையிட்டு பேரானந்தம் அடைகின்றோம்.

இது போன்று, தொடர்ந்தும் சமூக சீர்திருத்தங்களுக்காக பல கவிதைகளை எழுதி வெளியிட்டு, பார் போற்றும் கவிமகனாய் பிரகாசிக்க இறைவனின் ஆசிகளை வேண்டுகிறோம்.

அத்தோடு, கவித்துறையில் பல பெருமைகளை எமக்கு எட்டித்தந்த மைக்காய் உள்ளாரப் பாராட்டி நிற்பதோடு, எமக்கு நீ மகனாகக் கிடைக்க வரமளித்த தெய்வத்திற்கும் நன்றி கூறி மகிழ்கிறோம்.

அன்புடன்

அம்மா, அப்பா.

(திரு.திருமதி.அ.பாலசுந்தரம், பா.கமலேஸ்வரி)

வாழ்த்துரை

காலத்தின் தேவையறிந்த பிரச்சும்

இருண்டோடும் வாழ்க்கைக்கூக்கரத்தில் மாட்டுப்பட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் சிறிது இளைப்பார கிடைக்கின்ற நேரம் மிகச்சிறியதே! அந்த சிறிய நேரத்தை இரசனையாக மாற்றக்கூடிய வல்லமை ஒவ்வொரு கலைக்கும். கலைஞருக்கும் உண்டு.

அந்த வகையில் தமிழ் மொழியோடு பின்னி பிளைந்ததாக எங்கள் முன்னோர்கள் வகுத்த வழிகளில் ஒன்றுதான் செய்யுள் அதாவது பாட்டு. மரபு வழிக்கவிதையாக வந்த காண்கின்ற, கேட்கின்ற மனத்திற்கு நல்லது கெட்டது என்று படுகின்ற விடயங்களை யாருக்கும் பயமின்றி தெரியப்படுத்துகின்ற வழிதான் கவிதை.

அந்த வகையில் தற்போது மரபுக்கவிதை மட்டுமென்றி புதுக்கவிதை, வைரங்களை கவிதை என்று பல பிரிவுகளாக கவிஞர்களின் படைப்புக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் வேலணையூர் ரஜிந்தன் அவர்களின் படைப்புக்களும் பல ஊடகங்களின் வாயிலாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

தில்வேளையில் அவரின் படைப்புக்களை எமது ஊடகத்தின் வாயிலாக வெளிவருகின்ற போது பழுத்தவன் என்ற ரீதியிலும், அவரின் படைப்புக்கள் புத்தக வழிவில் வெளிவருகின்ற கிந்த வேளையில் வாழ்த்தி மகிழ்வதில் பெருமை அடைகின்றேன். நல்ல படைப்புக்கள் காலத்தையும் தாண்டி வாழும். எனவே ஒவ்வொரு படைப்புக்களையும் காலத்தின் தேவையறிந்து பிரசவித்த உங்களை வாழ்த்துவதோடு. நல்ல பல புத்தகங்கள் உங்கள் எழுத்தில் வெளிவர எமது ஊடகத்தின் சார்பிலும் வாட்டுக்கின்றோம்.

திரு. ஜெ. ஜனார்த்தன் (R.J. ஜனா)

ITR ഉണ്ടക് വയലുധമെപ്പ്.

ଶ୍ରୀମଦ୍

முழுமதியாய் தினம் வாழ்க!

ஓ ஸ்ரீனிவாஸராய்
 மாண்புமிகு தமிழின் புகழ்பரப்பும் கவிஞராய்
 எங்கும் தமிழ் ஒலிக்க
 ஏங்கும் தமிழ் சிரிக்க
 கவிதைகளால் தாலாட்டுப்பாடு
 காற்றலையில் மிதந்துவரும் தென்றலாய்
 பலர் மனம் வருடி
 பல்லாயிர வாசக இதயங்களைத் திருடு
 முகநூலில் பொய்கையாகி
 கிவ் வாழ்வில் வைகையாகி வலம் வரும்
 கிளம் நாயகனே
 கிளையோரை எழுச்சி கொள்ள வைக்கும்
 கலை மா மணியே.....!

எழுதிய கவிதைகள் நூல்மரத்தில் பூக்க
 ஏங்கிய காலங்கள் கனிந்து உ..னா பார்க்க
 கற்றவர் உற்றவர் உறவுகள்
 உன் பெயரை மகிழ்ந்திட்டு பேச
 உணா பெற்றவர் கருவறை குளிர்ந்திட்டு வீச
 கித்தனை அழகான தருணத்தை
 உலகமே வாழ்த்த
 கிந்த அண்ணன்றும் வாழ்த்துகிறேன்
 நானும் கிணி கவி பூக்க

நீ சொல்லெடுத்து ஆடுகையில்
 தமிழ் மயில் ஆடும்
 நீ சொல்லிச் சொல்லிப் பாடுகையில்
 தமிழ்க் குயில் பாடும்
 நெல் விதைக்கும் உழவர்கள் நெஞ்சம்
 கொண்டாடும்
 கல் மனதும் கரைந்து உன் கவி கேட்டுக்
 களைப்பாறும்
 உள் மனதால் உடைந்த பலருக்கு
 உற்சாகம் உருவாகும்
 நல் மனங்கள் நாளை மலர
 உன் கவி என்றும் நலம் பாடும்.

வித்தகனாய் வீறு கொண்ட வேங்கையனாய்
 வேலைணையில் வந்துதித்த வேதியனே
 ஊர் புகழ் பார் புகழ் உயர்ந்தெழுந்து தமிழ் பாட
 உன்மைகளை உரைத்துக் கவி பாட
 தலைமுறைக்கு வழி காட்ட
 தடம் பதிக்கும் உன் முதல் நூல்
 முழுமதியாய் தினம் வாழ்க்.

பேரன்புடன்
 அன்னன் சபபாலா

நிலாச்சோறு களியே வாழ்க!

ஓம்மொழி தமிழ்மொழி செம்மொழி தொன்மையிக்க நம் தாய்மொழி இன்று உலகில் மருவிவரும் மொழிகளில் ஒன்றாக மாறினிற்கிறது. இதை அண்மைய ஆய்வுகள் சுட்டி நிற்கின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணமாக புதிய இலக்கியப் படைப்புக்கள் வெளிவருவது குறைவு என்று காரணம் கூறுகின்றார்கள்.

எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வேலனையூர் ரஜிந்தன் போன்ற திறமையிக்க இலக்கிய படைப்பாளிகளின் பங்களிப்பு போற்றத்தக்கது. வேலனையூர் ரஜிந்தனை நான் கடமை யாற்றும் சக்தி பண்பளையின் நிலாச்சோறு நிகழ்ச்சியில் இணைத்துக் கொண்ட போது இவரது சந்தம் சொல்லும் அழகிய தமிழ் வரிகளில் நான் கவரப்பட்டு மெய்மறந்த சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. இவரது ஆர்வம், ஈடுபோடு போற்றுதற்குரியது. தற்போதைய நவீன உலகின் வாழ்வியல் பக்கங்களையும் பக்குவமாக தனக்கே உரிய பாணியில் அழகிய தமிழ் கொண்டு கவியார்த்து. அதை சொல்லும் திறன் அலாதியானது.

வேலனையூர் ரஜிந்தன் இன்னும் இன்னும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் புதிய படைப்புக்களைத் தரவேண்டும். நாமெல்லாம் பயன்பெறுவதற்கும், நம் மொழியின் கிருப்பிற்கும், வளர்ச்சிக்கும் தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்க எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்தித்து வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்.

D. வெஷ்லரன் அன்றனி
சிரேஷ்ட அறிவிப்பாளர்.
நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்.
சக்தி fm.

வாழ்த்துக்கவி

வெளிலா என்றாலும் ஒளிபநிலா!

வேலைண மண்ணுக்கு
விளைச்சல் அதிகம்
விலாசமும் அதிகம்
வேந்தனார் காலம் முதல்
கிரீடம் சூழியது கவிதையில் நம்மன்
இந்த கணம் வரையிலும்
அப்படித் தான்
உச்சத்திலேயே
உட்கார்ந்து இருக்கின்றன
நம் கவிதைகள்.

இவன்
சற்றும் அயராத விதைப்புக்காரன்
சதா உதிக்கும் சூரியன் போல்
சதா படைக்கும் வீரியன்
பக்குவம் உணர்ந்த பாவலன்
பண்பில் அன்னில் கவிதரும்
தென்பில் நிகரற்று நிமிர்பவன்.

பேர்சொல்லக் கூடிய
பெரும் பாவலனாய்
ஒரு காலத்தில் இவனைச் சுமக்கும்
கவிதைச் சிம்மாசனம்.

ஆற்றெராமுக்காய் இவன் கவிதைகள்
அழகு தமிழை ஆராதிக்கின்றன
ஊற்றுக்கண் திறந்து நெஞ்சோடு
உறவாடுகின்றன.

நச்சப் போரின் நலிவுகளைக் கூட
நாகூக்காய்ப் பாடும் கூட்சமக்காரன்
வேலணையூர் ரஜிந்தன்.
அண்மைக் காலத்தில்
அதிகம் பேசப்படுகின்ற
உண்மைக் கவிஞர்.

“பள்ளி” நேராங்களிலும்
கவிதை எழுதக் கூசான்
இந்தப் பள்ளி ஆசான்.
கற்பித்தலே தொழிலாய்க் கொண்டாலும்
சொற்பித்தனாய் கவிதையில் அடிக்கடி
சொக்கிப் போபவன் இவனுக்கு
கவிதையே கண்!
கருமம் எதுதான் எனினும்
அதற்கு பின் !

பொக்கடித்த லாந்தராய்ப்
புகைமண்டிக் கிடக்கும்
இக்காலக் கவிஞர்களுக்கும் நீ
இள நிலா என்றாலும் ஒளிநிலா.

வார்த்தைகளை வசமாக்கி
வழித்தடத்தை திடமாக்கி
போர்த்தேர் போல் விரையட்டும்
உந்தனது கவித்தேர்

என....

உராய்வுகளுக்குள் தான்
உருக் கொள்கிறது
உண்மைக் கவிதை.
உன்னை நீ உருவேற்று
சிந்தனை நரம்பில் நான் ஏற்று
பண்ணைக் கப்பால் வாழும்
பாவலர் நாமாங்கள் இந்த
விளைஞாக்கும் மண்ஞாக்கும் மகுடமாய்
விளாங்க வைப்போம்

தொடர்க் உன்பணி
காலம் உன்னை எடை போடும்
அதுவரை நீ நடைபோடு
நின்று கொண்டே வானம் தொடும்
நிலை தானாய்த் தேடிவரும்.
உச்சத்தில் உணைக்காண
உளமாற வாழ்த்துகின்றேன்.

கவிப்புலவர்
வேலனையூர் சுரோவு

என் கனவு பொற்கனவாகம் புலர்கிறது

இறவுகளுக்கு வணக்கம்...

வாளனாலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை, முகநூல், இணையத் தளம் என்று வீசிய வேலனையூர் கவிக்காற்று முதற் படைப்பாக “பொற்கனவு” எனும் கவிதைத் தொகுப்பை சுமந்து வருகிறது. கவிதை என்பது உள்ளத்து உணர்வுகளின் பிரசவம். அது படிப்போரையும், படைப்போரையும் செம்மைப்படுத்தும் ஊடகம். அழகையும், இனிமையையும், நல்ல சிந்தனையையும், வாசகனில் நல்ல மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தும் கவிதைகள் காலத்தால் அழியாது நின்று நிலைக்கும்.

அவ்வகையில் சமூகக் கருத்துகளைச் சுமந்து வரும் “பொற்கனவு” கவிதைத் தொகுதி வாசகர் மனதில் நிச்சயமாக இடம் பிடிக்கும். இங்கே இடம்பெறும் ஏதோ ஒரு கவிதை உங்கள் அழிமனதில் ஆழத் தடம் பதிக்கும்.

முதலாவது (க)விதையாக விதைக்கப்பட்ட என் பொற்கனவு பெரு விருட்சமாக பரிணமிப்பது வாசகர்களாகிய நேச உறவுகளே உங்களிடத்தில் தான். என் கவிப்பயணம் பற்றிக் குறிப்பிடுவ தாயின் பாடசாலைப் பருவத்திலேயே என் கவிப்பிரியம் முளைவிட்டது. தமிழ் மன்றங்களில் பிடித்த கவிதையை படித்து பாராட்டுக்களில் உத்வேகம் பெற்ற எனது ஆர்வம் உயர்தரப் பிரிவில் கவியரங்கில் முதற் பரிசையும் தட்டிச் சென்றது.

தமிழில் பற்று மிகுதியால் பேச்சு, பட்டிமன்றம், நடிப்பு, கவியரங்கம் என்று என் பயணம் கல்வியற் கல்லூரியிலும், சமூகத்திலும் நடைபெற்ற விழாக்களிலும் அரங்கை அலங்கரித்து வந்தது.

இவ்வாறாக 2012 ம் ஆண்டு ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று பணியாற்றி வரும் சமயத்தில் 2017 ஆம் ஆண்டின் நடைபெற்றியில் முகப்புத்தக குழுமத்தில் பொழுது போக்காக

கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்தேன். என் கவிதைகளுக்கு நல்ல வரவேற்பும் சிறந்த அங்கீகாரமும் கிடைத்ததோடு பல விருதுகளையும், பட்டங்களையும், ஏராளமான நண்பர்களையும் எனக்குப் பரிசுளித்தது. அத்தோடு எனது கவிதைகள் தாங்கிய “அழகோவியம்” மின்நூலும் வெளியாகி பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

இதன் தொடர்ச்சியாக யாழ் இலக்கிய குவியத்திலும் அங்கத் தவராக இணையப் பெற்றேன், என் ஊரிலும் வேலனை துறையூர் கலை இலக்கிய வட்டத் தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டேன். மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே பல ஊடகங்களின் கவிதை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

பிறந்த மண்ணை நேசிப்பதாலும் இலக்கியப் பரப்பில் என்னை அடையாளப் படுத்தவும் எனது பெயரின் முன்னே என் ஊரின் பெயரையும் இணைத்துக் கொண்டு வேலனையூர் ரஜிந்தன் ஆக கவியலகில் வலம் வருகின்றேன்.

இவ்வாறாக இதுவரை காலமும் வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை, இணையத்தளம் போன்ற தளாங்களிலும் முக்கியமாக முகநூலிலும் பேராதரவினைத் தந்துகொண்டிருக்கும் என் பாசயிகு உறவுகளின் உந்துதலே என் கனவுகள் பொற்கனவாக பரிணமிக்கக் காரணம் என்பதில் பெருமிதம் கொள்கின்றேன்.

மேலும் என் முயற்சியிலும், வளர்ச்சியிலும் கண்ணும் கருத்துமாக எனைத்தாங்கி, முட்பாதைகளை நான் கடக்க தம்மை கம்பள விரிப்பாக்கி வழிசைமக்கும் எனது அன்னைக்கும் தந்தைக்கும், அத்தோடு துவண்டு விழும் வேளைகளிலும் தனை மறந்து எனைத்தாங்கித் துணையாகும் அன்புத் தம்பிக்கும் என் உயிரிலும் உணர்விலும் ஒன்றிய நன்றிகளைப் பதிவு செய்கின்றேன்.

குறிப்பாக என் கவிப் பயணத்தில் உறுதுணை நிற்கும் கவிஞர்கள் உறவினர்கள், நண்பர்கள், வாழ்த்துரை வழங்கிய கவிஞர் நெடுந்தீவு முகிலன், கவிஞர் வேலனையூர் சுரேஸ், அண்ணன் சுபாலா, சக்தி FM சிரேஷ்ட அறிவிப்பாளர் தயாரிப்பாளர் D. ஷெல்ரன் அன்ரனி, சுவிஸ் ITR ஊடக வலையமைப்பின் நிறுவனர் திரு ஜெ.ஜெனார்த்தன் (R.J.ஜெனா) முன்னுரை வழங்கிய கவிஞர் த.ஜெயசீலன் திக்கவிதை நூலை அச்சிட்டு காத்திரமாக வழிவழைத்த விஜய் அச்சகம், அச்சக உரிமையாளர் அண்ணன் S.விஜய் அவர்களுக்கும் கோடான கோடி நன்றிகளைப் பதிவு செய்கின்றேன்.

விசேடமாக திக் கவிதை நூல் வெளிவர காரணமாக விளங்கும் சுவிஸ் ITR ஊடக வலையமைப்பிற்கும், அதன் நிறுவனர் திரு ஜெ.ஜெனார்த்தன் (R.J.ஜெனா) அவர்களுக்கும் தியதூரவு நன்றிகளைப் பதிவு செய்கின்றேன்.

என் முச்சும், வாய்ப் பெச்சும், கவி வீச்சும்
தமிழ்மூலம் உயர்வாய்ப் போந்தும் - என்றும்
தாழ்யில் தமிழ்மூலம் பகாந் சாந்தும் !!!

வேலனையூர் ரஜிந்தன்
(பாலசுந்தரம் ரஜிந்தன்
ஆசிரியர்,
மன்/சென்.ஐாடஸ் ம.வி.)

பொருள்க்கம்

அன்னைத் தமிழ்	01
முதல் கவிதை அம்மா	02
இரவுல் இதயம்	04
எண்ணைத்தைச் சொல்ல	05
என்ன பாவம் செய்தேனோ	07
கவி வானில்	09
கண்ணில் தெரியும் கனவுகள்	10
இனி ஒரு விதி செய்வோம்	12
தாய் மண்ணே	13
எனது ஊர் வேலலைத் துறையூர்	15
வாழ்வின் பொருள் என்ன	18
வாழ்க்கை ஒரு போர்க்களம்	19
போகும் பாதை தூரமில்லை	20
சிந்தனை செய் மனமே	22
கடவும் வானும்	23
வண்ணைத்துப்புச்சி	24
ஒரு வழிப்பாதையில் பயணம்	25
தூக்கத்தை தொலைத்த இரவுகள்	27
நீதிகள் இருட்டறையில்	28
இரண்டு மனம் வேண்டும்	29
மனிதத்தை மறந்திட்ட மானிடம்	31
நெஞ்சமே தமிழை நேசி	33
உறங்கும் நினைவுகள்	35
அன்னை தேரேசா	37
மாரிகாலு வானம்	38
கண்ணோடு காண்பதெல்லாம்	39
காட்டுத் தீ	41
நிழலைத் தேடி	42
காற்று	43
பல்லாண்டு வாழ்க	44
நந்தவனம்	46

மறக்க முடியாத நாட்கள்	47
அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்	48
கண்ணீரும் சுடும்	49
நட்பெனும் தாய்மடி	50
தூரத்துப் பச்சை	52
அந்த நாள் ஞாபகம்	54
நேற்றைய நிழல்கள்	55
ஆணவம்	51
ஒன்றுபடு	58
கண்ணாழுச்சி	59
அகம் புறம்	61
மழுக்கால மாட்டு வண்டி	63
வாய் திறவேல் வல்ல தமிழ் வழுக்கொழியும்	64
அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்	65
இன்பம் தொலைந்த இளமை	66
பொன் அந்தி மாலைப் பொழுது	67
மானிடமே விழித்துக்காள்	68
மனிதம்	69
இது தான் காதலா	70
காசு பணம்	71
காலங்கள் யாருக்காகவும் காத்திருப்பதில்லை	73
நினைவில் நிற்பவை	75
நிலைமாறும் பருவம்	76
மணல் வீடு	78
மதுவின் பரிசு மரணம்	79
புத்தியுள்ள மனிதரெல்லாம் வெற்றி காண்பதில்லை	80
பாரதி - தீ	81
தனிமரம்	82
சொன்ன சொல் என்னாச்சு	84
ஏதோ ஒரு ஞாபகம்	85
அன்பு ஒன்றே என்றும் ஆனும்	86
அலைகடல் ஒசையாய்	87

கொலுசொலி	88
கரைந்த கனவுகள்	89
விடாது மனவு	90
மகிழ்வான் தருணங்களில் மனதிற்குள் மழைச்சாரல்	92
கனவுகள் ஆயிரம்	94
கலியுகம்	95
கையூட்டு	97
ஆயிரம் மலர்களே மலருங்கள்	99
கிணற்றுத் தவணை	101
வானமே எல்லை	103
சிகரங்கள் உனக்கானது நண்பா	105
அணையா விளக்கு	107

அன்னைத் தமிழ்

அன்னைத் தமிழ் அன்புத் தமிழ்
ஆதித் தமிழ் தொன்மைத் தமிழ்
கின்பத் தமிழ் கிணிமைத் தமிழ்
ஈடு கிணையில்லா மேன்மைத் தமிழ்

உலகம் போற்றும் உன்னத்த தமிழ்
ஊனோடும் உயிரோடும் உணர்வான தமிழ்
எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்த தமிழ்
ஏற்றும் மிகு வரலாறு கொண்ட தமிழ்

ஜயம் நீக்கிடும் அதிசயத் தமிழ்
ஒப்புவழை கில்லா வல்ல தமிழ்
ஓங்கு புகழ் புலவர்கள் பாடிய தமிழ்
ஒளவியம் விலக்கிடும் அழகுத் தமிழ்

ஃ வாழ்க தமிழ் வாழ்க! வாழ்க!

முதல் கவிதை அம்மா

பொட்டு வெய்யில்
என்மேல் பட்டதற்கு
பட்டுப் புழுவாய்
தூஷித்தவள் நீயல்லவோ !

தூறல் மழைத்துளியின்
சிறுதுமி பட்டதற்கு
பதறியிழித்து பக்குவமாய்
உத்தமைட்டவளும் நீயல்லவோ !

தட்டுத் தவறி
தரைதளில் விழுந்திட்டால்
தாயே நீதான்
தவியாய் தவித்திடுவாய்...

சற்று நேரம்
உன்னருகில் இல்லையென்றால்
சலனப் பட்டு
நீயென்னைத் தேழுவோய்...

“அம்மா” என்ற குரல்
உன்காதில் கேட்டுவிட்டால்
கைதொட்ட வேலையென்றாலும்
விட்டுவிட்டு வந்திவோய்...

கண்ணன் இமைகூட
அப்படிக் காப்பதில்லை !
உண்ண உணவு
உனங்கில்லை என்றாலும்
என்பசி தீர்த்து
நீ மனம் மகிழ்ந்திடுவோய்...

காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு
பொன்குஞ்சதான் - ஆனால்
அம்மா உன் ஆனந்தம்
பிள்ளையன் சந்தோசம் தானே !

அன்னையுன் அன்பு
என்னோடு இருக்க
துன்பமென்ன துயரமென்ன
எட்டக்கூட முழுயாதம்மா..!

(மெட்ரோ News 18.05.2018.
தினகரன் 26.05.2018)

இரவல் இதயம்

உள் வயிறு வேகுது
உடல் பசியில் வாடேது
உலை ஏறாத அடுப்படியில் - பூண
உறங்க கிடம் தேடேது !

உணவுக்கும் பஞ்சம்
உடை கூடக் கந்தல்
பணமில்லா வாழ்வில்
பசிதானோ மிச்சம் !

கடை வாயிலில் பொம்மை
ஆடை அணிந்து சிரிக்கையில்
உடுக்க மாற்று உடையின்றி
பருவப் பெண்ணும் தவிக்கிறாள் !

விருந்தகத்தில் உணவுகளும்
விதம் விதமாய் கிருக்கையில்
ஒரு நேர உணவுக்கு
ஏழாக் குழந்தை தவிக்குதே !

மனிதர்களிடம் மனிதமில்லை
மனிதம் பேணும் மனிதருமில்லை
தாங்குதிறன் இதயத்திற்கும் இல்லை
வேண்டுகிறேன் இரவல் இதயம் !

எண்ணத்தைச் சொல்ல..

என் எண்ணத்தை சொல்ல
எழுதுகோலை விரல்கள் தாங்க
மெல்ல எழும் கற்பனையும்
கண்டம் தாண்டும் பட்சியாக !

உணர்வுகள் ஊஞ்சலாட
வார்த்தைகள் கவிதை பாட
கனவுகள் வழிவம் தேட
சிந்தனைகள் சிந்துபாட
கவிதை வழித்தேன் - என்
எண்ணத்தைச் சொல்ல !

கடலின் அலைகள்
என்றுமே ஓய்வதில்லை
எதிர் நீச்சல் என்றும்
வீழ்ச்சி காண்பதில்லை
முயற்சி கொண்ட எழுச்சி
வீணாவதும் இல்லை
துணிந்து விட்டால் சிகரம் கூட
வெகு தூரமில்லை
ஆதலால் கவி வழித்தேன் - என்
எண்ணத்தைச் சொல்ல !

காலைக் கதிரவனின்
கதிரொளியில் ஓளிரும்
பனித்துளியை ரசித்தேன்
மாலை வான்வெளியில்
கதிரவன் வரையும்
லூவியத்தை வியந்தேன் !

கூவும் குயிலின்
குரவில் மெய்மறந்தேன்
பறவைகள் பறக்கையில்
சிந்தனைச் சிறைக காற்றில் விரித்து
இறக்கை அடித்தேன்
ஆகையால் இன்று கவிதையை
மெல்லக் கரம் பிடித்தேன் - என்
எண்ணாத்தைச் சொல்ல !

என்ன பாவம் செய்தேனோ

ஏமாற்றுப் பேய்களும்
நயவஞ்சக நரிகளும்
வாழும் இந்தக் காட்டிலே
அழகிய வாழ்க்கைதனை
அவலத்துடன் வாழ
என்ன பாவம் செய்தேனோ ?

சுயநல வாதிகள்
போலி அன்பு மனிதர்கள்
மலிந்திட்ட தெருவிலே
நானும் ஒரு பயணியாய்..
என்ன பாவம் செய்தேனோ ?

லீலை புரிகின்ற
போலிச் சாமியும்
வீரப் பொய்யுரைக்கும்
அரசியல் கலப்படமும்
ஏய்த்துப் பிழைத்திடும்
பாவப்பட்ட நாட்டிலே
உய்த்துப் பிழைத்து வாழ..
எனக்குமோர் வேசமா..
என்ன பாவம் செய்தேனோ ?

உழைப்பையும்
உழைப்பவனையும்
சுரண்டிடும் முதலாளி
ஆசைக்கு அடிமையாய்
களவும் கொலையும்
பெண்ணிடம் சேட்டையிடும்
காவாலிக் கூட்டமும்
பரந்து செறிந்திட்ட
கறைப்பட்ட புமியில்

பாவி நானும் பிறந்திட்டேன்
என்ன பாவம் செய்தேனோ ?

குமேப்போ நடுத்தருவில்
குழியோ கடைத்தருவில்
போதையின் அழிமகள்
தெருத்தெருவாய் அலைந்திடும் !

தட்டிக் கேட்கவும் முழியவில்லை
கலன்ணிருந்தும் குருடாக
காதிருந்தும் செவிடாக
வாழ்கின்றேன் வழியின்றி
என்ன பாவம் செய்தேனோ ?

கவி வானில்..

கற்பனைச் சிறகை
கவிவானில் விரித்து
சிறகடித்துப் பறக்கும்
பறவை நான் !

கவிதைகள் மெல்ல
ஊற்றெடுத்துப் பாயும்
உற்ற உறவுகள் நட்புக்கள்
சுற்றும் கூடி நல்வாழ்த்துப் பாடும் !

எழுதுகோவின் நாட்டிய அரங்கேற்றும்
ஏட்டில் தினம் வார்த்தைகள் சிறைக்கூடம்
எண்ணச் சிதறல்கள் திரு விழாக்காணும் !

பல தோல்விகள் என்னை உரமாக்கும்
சில வெற்றிகள் மேலும் பலமாக்கும்
எது வந்த போதும் கவலைகள் மறந்து
கவிதைகள் சுமந்து
என்கால்கள் வீறு நடை போடும் !

கண்ணில் தெரியும் கனவுகள்

சிந்தனைச் சாறு பிழிந்து
கற்பனைச் சுவாலையில் ஏரித்து
கண்களில் கொஞ்சம்
இதயத்தில் கொஞ்சம்
கனவுகள் பதித்து தவித்திருக்கிறேன் !

ஏக்கத்தின் வெளிப்பாடுகள்
ஏகாந்த இரவுகள் தோறும்
எண்ணாத்தின் தொழிற்பாடுகள்
விடியாத விடியலின் காத்திருப்புக்கள் !

துயரங்கள் சுமந்த விழிகள்
துண்பங்கள் துளைத்த நெஞ்சம்
நிம்மதி தேடும் தூங்காத இரவுகள்
வாழ்வின் சாபங்கள் சுமந்து
நடை பயிலும் நாட்களின் முடிவிலிகள் !

யத்தத்தின் சத்தங்கள்
ஓய்ந்தாலும் ஓய்ந்தாகவில்லை
ஈழத்தில் கீன்னால்களின் சீற்றங்கள் !

அக்கினி மேட்டிலும்
முட்களின் புதரிலும்
கந்தகப் புகையிலும் வேகிய உடலம் !

எறிக்கை ஓசைகளில்
நடந்திய பயணம்
உயிருக்காய் ஓடிய கணப் பொழுதுகள் !

பிணங்கள் விதைக்கப் பட்ட தேசத்தில்
உதிரங்கள் ஆறாய் ஒழிய காட்சிகள் !

மீளாத துயரத்தில்
மீட்சி தேழித் தவிக்கும்
தமிழன் கண்களின் ஓரத்தில்
மிஞ்சியதில் பனிக்கும்
ஒரு சில கண்ணீர்த் துளிகள் !

(உதயன் 13.05.2018)

இனி ஒரு விதி செய்வோம்

சிந்தனைச் சூரியன்
சிகரங்களில் ஓளி பரப்பும்
நம்பிக்கை விழுதுகள் கூடி
நாளைய விழியலை தாங்கிக் கொள்ளும் !

புதுமைப் பூங்காக்களில்
புது விதிகள் உதயமாகும்
ஏழை எளியவர் வாழ்வும்
இனி என்றும் விழியல் காணும் !

பகைமைகள் தீயில் வேகும்
தகைமைகள் மாலை சூடும்
பாடு பட்டு உழைக்கும் வர்க்கம்
வசந்தத்தில் வாழ்க்கை மேவும் !

சாதி மத பேதம் ஒழிந்த
சமத்துவத்தை உலகம் காணும்
சுதந்திர வானம் தோறும் !
சுத்திய நட்சத்திரம் பூக்கும் !

சான்றோரை நிலவும் வணங்கும்
சாதித்திட பல வழிகள் பிறக்கும்
சாதிக்கத் துடிக்கும் இளையவர்க்கெல்லாம்
ஏணிப்படியாய் நம் கரங்கள் இருக்கும் !

எழுதுகோலைத் தாங்கும் கரங்கள்
சரித்திரத்தில் புரட்சி செய்யும்
சோதனைகள் சாதனைகளாக
இனியொரு விதி செய்வோம் !

(மும்மை தமிழன் மாத இதழ் - இந்தியா)

தாய் மண்ணே...

அலைகடல் தழுவும் தாயகமே
தமிழ் மொழி தவழும் யாழ் மண்ணே
வானை உரசும் பனை மரமே
தென்னைமரச் சோலைகளே
உயிரில் கலந்தது தாயகமே !

தென்னாங்கீற்றில் தென்றல் வந்து
கொஞ்சிக் கொஞ்சி உறவாடும்
வேப்ப மர நிழலில்
களைப்பும் மெல்ல இளைப்பாறும் !

மாங்கிளிக் கூட்டம் தோப்பினிலே
அழகு மொழியில் கவிபாடும்
பூங்குயிலும் இசை பாடும்
டி மரமும் அதைக் கேட்கும் !

பாலமரக் காடும்
பசுமை வயல் வெளியும்
இயற்கை அழகுதனை
இனிதே மெருகேற்றும் !

ஊரே திரண்டு வந்து
நல்லூர்க் கந்தன் தேர் இழுக்கும்
நயினை அன்னை திருநாமம்
கடலின் அலையும் தினம் பாடும் !

செல்லச் சந்நிதி முருகனிடம்
காவழிகள் அலை மோதும்
பண்ணைக் கடற்கரைக் காற்றினிலே
கோட்டை சுவர்கள் ஓலியெழுப்பும் !

அனிவை வளர்க்கும் ஆலயமாய்
யாழ் பொது நூலகம்
வரலாற்றில் மாங்காத
பெருமை கொள்ளும் !

வீரம் நிறைந்த காளையரும்
நாணம் நிறைந்த நாங்கையரும்
கொஞ்சம் அழகுத் தமிழ்ப் பேச்சில்
யாழ் பேருந்துத் தரிப்பிடம் நிறைந்திருக்கும் !

தமிழுக்காய் உயிரைத் துறந்தவரும்
தமிழழு உயிராய் மதிப்பவரும்
எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்திருந்த
வீரம் விளைந்த தாய் மண்ணே!

எனது ஊர் வேலனைத் துறையூர்

பூக்களும் பிஞ்சகளும்
காய்களும் கனிகளுமாய்
வளர்ந்து நிற்கும் மரங்களை
மெல்ல வருடும் கடலோரத் தென்றல் !

தேனிசை இராகம் மீட்கும்
வசந்தங்கள் இசைந்து பரப்பும்
அன்பான உறவுகள் வாழும்
தேன் தமிழ்த் திருவூராம்
வேலனைத் துறையூர் !

பணைமரத் தோப்புக்களும்
தென்னை மரச் சோலைகளும்
பசுமை மிக்க விருட்சங்களும்
எங்களுரை அலங்கரிக்கும் !

இய்வெடுக்கக் கடற்கரைக் காற்றும்
ழுதி விளையாட கடற்கரை மைதானமும்
கல்வி பயில ஜயனார் வித்தியாலயமும்
கலைகளை அரங்கேற்றும்
ஜயனார் சனசமூக நிலையமும்
அழகுக்கு மேலும் அழகு சேர்க்கும் !

நம் முன்னோர்கள் கட்டிக்காத்து
எம்மிடம் விட்டுச் சென்ற
கலை வளர்க்கும் ஜயனார் கலாமன்றமும்
நம் கலை கலாச்சாரத்தை
உலகுக்கே பறைசாற்றும் !

வாழ்வு செழிக்க செல்வத்தை
 நிறைவாக அள்ளித்தருவாள்
 அலை எழில் பரப்பும் கடல் அன்னை
 சைவநெறி தழழுத்தோங்க
 ஜயப்பன் சாமியும் முருகப்பெருமானும்
 நம்முரின் கிரு கண்கள் !

உதைபந்தாட்ட வீரர்களும்
 கலைத்துறை அறிஞர்களும்
 கல்வி போதிக்கும் ஆசான்களும்
 கற்றுத்தேர்ந்த கல்விமான்களும்
 கவிபாடும் கவிஞர்களும்
 கட்டடக்கலை வல்லுநர்களும்
 நோய் தீர்க்கும் வைத்தியர்களும் !

நடிப்பாற்றல் நாயகர்களும்
 குறும்பட கியக்குநர்களும்
 திறைக்கதை எழுத்தாளர்களும்
 குரல் வளம் மிக்க அறிவிப்பாளர்களும் - என
 சகலதுறை விற்பனர்களும்
 வீரம்கொண்ட வேலனை விளைநிலத்தில்
 விளைந்த விளை பயிற்கள் !

சட்டம் காக்க சட்டத்தரணியையும்
 காவல் துறை அதிகாரிகளையும்
 நீதி காக்க நீதவாணியும்
 தேச விடுதலைக்காய் வித்தான மாவீரர்களையும்
 விடுதலைப் போராளிகளையும்
 பிரசவித்த புனித பூமி வேலனைத் துறையுர்..

கூழும் கஞ்சியும் குடித்தாலும்
கூட்டமாய்ப் பகிர்ந்துண்ணும் உறவுகளும்
அயல் நாடு சென்றாலும்
தாய் மன்னை மறவாத பாச பந்தங்களும்
குதாகலமாய் உறவு பாராட்டி
கூடிக்குலாவி அன்பு பாராட்டும்
நேச உறவுகளின் கலைக்கூடம் - எங்கள்
வேலனைத் துறையூர் !

வாழ்வின் பொருள் என்ன ?

அன்பின் பரிமாற்றம் ஒன்றே
அகிலத்தை அழுகாய் மாற்றும்
அகத்தில் பேதமை தோன்றின்
அழிவுக்கு அதுவே காரணமாகும் !

எதிர்பார்ப்பு அதிகரிக்கும் போதே
ஏமாற்றம் ஊற்றாகும் வாழ்வில்
ஏக்கம் விலக்கி வாழ்ந்தால் போதும்
ஏற்றம் பெறும் மானிட வாழ்வு !

எண்ணம் சொல் செயலும் ஒருங்கே
வண்ணம் சேர்க்கும் மனிதப் பிறப்பை
வார்த்தையின் மகத்துவம் உணர்ந்தாலே
வாழ்க்கை மேன்மை பெறும் தன்னாலே !

ஏழ்மை இருள் சூழ்ந்திடும் போதும்
உண்மை உழைப்பை ஓளியாக ஏற்றி
பொய்மை இல்லாத வாழ்வை நகர்த்தி
ஊர் உலகம் போற்ற வாழ்தலே சிறப்பு !

வஞ்சனை சூது பொறாமை
வாழ்வை அழிக்கும் தீய சக்தி
கருணை அன்பு உண்மை நேர்மை
உண்நாத வாழ்வின் பொருளை உணர்த்தும் !

வாழ்க்கை ஒரு போர்க்களம்

பரந்து கிடக்கும் தேசம்
விரிந்து நீள்கிறது சோகம்

துயரச் சுமைகளும்
முட்கம்பள விரிப்புக்களும்
வீச்சான பயணங்களை
தடுத்து நிறுத்தக் காத்துக் கிடக்கும் !

மேடு பள்ளம் தோண்டப்பட்டு
தட்டி வீழ்த்த தவம் கிடக்கும்
பசுத்தோல் போர்த்திய நரிகள் !

விச நாகங்களின் காத்திருப்புக்கள்
பதுங்கியிருப்புக்களில் நீஞும் !

நேர் வழிப்பாதைகள் தோறும்
முட் புதர்கள் மூடிக் கிடக்கும்

தடைகள் உடைத்து நடை போட
தடையின்றி செறிந்து கிடக்கிறது
பொறிக் கிடங்குகள் பல..

உடைந்து வீழ்ந்த இறக்கைகளை
உட்டி எழுகிறது வீச்சோடு உள்ளம் !

வெற்றிச் சிகரங்களில் பிரகாசிக்கிறது
உற்றைச் சூரியனாய் அழகிய வாழ்க்கை !

துயரங்களைக் கடந்த
உயரங்களில் தான் தெரிகிறது
வாழ்க்கை ஒரு போர்க்களம் என்று !

(தினகரன் 07.04.2018,
தமிழர்தளம் 2018 ஜீலை இதழ் 01)

போகும் பாதை தூரமில்லை

வைகறைப் புலர்வுகளில்
புதிதாய் பிரசவிக்கிறது
இன்றைய நாளை
இனிதாகச் சூரியன் !

பயணங்கள் அழகாகும்
பரபரப்பும் ஆரம்பமாகும்
விரைகிறது பாதங்கள்
பாதனிகளைக் காவியபடி !

பல்வேறு புது முகங்கள்
பற்பல உருவ வேறுபாடுகள்
தனித்துவ மாற்றங்கள்
சில தருணங்களில் புரிந்துணரவு !

இயற்கையின் இன்பக் கணங்கள்
துன்பம் நிறை கால மாற்றங்கள்
திட்டமிட்டபடி நகர்கின்றன
திருத்தப்பட்ட வாழ்க்கைத் தடங்கள் !

கடந்து செல்லும் நேரம்
கரங்களுக்குள் அகப்படுகிறது
காலத்தை புலப்படுத்தும்
கண்ணாடி அனுபவங்கள் !

வாழ்வின் மகத்துவம்
புலன்களுக்குப் புரிகிறது !
வளைந்த நதியாகி
தொடர்கிறது தேடல்கள் !

பல்ளப்பட்ட மனாங்களின்
சிந்தனைத் தூறல்களே
பதிவுகளாகப் பூக்கின்றன
வாழ்க்கைக்கத் தத்துவங்கள் !

போராட்டங்களே வாழ்க்கையை
தீர்மானிக்கும் தீர்க்க தரிசனம் !
கனவுகள் வசப்படும் நேரம்
போகும் பாதை தூரமில்லை !

(மெட்ரோ News 20.04.2018)

சிந்தனை செய் மனமே

அன்பு செலுத்த மறந்தவராய்
 அநீதிகளை நிகழ்த்திவோர்
 அகங்காரம் ஆணவங் கொண்டு
 அடாவழிகள் புரிந்திவோர் !

அழகிய வாழ்க்கைதனை
 அர்த்தமின்றி அழித்திவோர்
 அறியாமை இருள் சூழ்ந்து
 அடக்கியாளும் கனவும் காண்பார் !

ஊர்க்கதை உரக்கப்பேசி
 ஊர் வம்பை விலைக்கு வாங்கி
 குடிக்கும் அழிமையாகி
 குழையக் காக்க மறந்து போவார் !

மன்னாசை பென்னாசை
 பொன்னாசை பொருளாசை
 ஆசைகளில் அவலப்பட்டு
 ஆயுளையே அடகு வைப்பார் !

சாதிக்கதைகள் பேசிவோர்
 சந்திகளில் சண்டை செய்வார்
 சாதிக்க மறந்தவராய்
 சரித்திரத்தை முழித்திவோர் !

இந்நிலை மாற வேண்டும்
 மாற்றம் எம்பில் தொடர்க வேண்டும்
 புரட்சி மிகு சிந்தனையோடு
 புதியதோர் உலகு செய்வோம் !

கடலும் வானும்

நீலம் பூசிய வானமங்கை
கடல் என்ற கண்ணாடியில்
தன்னை அழகு செய்கிறாள்
கடலும் அவள் போல்
பிரதிபலிக்கிறது !

வெள்ளை முகப்பூச்சை
ஆங்காங்கே ஒற்றிக் கொள்கிறாள்
பளிச்சிடும் அழகில்
ஓளிர்கிறது அவள் முகம் ..!

வான தேவதை தன்னை அலங்கரித்த
பொருட்களை வைத்துப் பாதுகாக்கும்
சிறு பாத்திரமா ?
இந்தச் செக்கச் சீவந்த சூரியன் !

வண்ணத்துப்பூச்சி

வசந்த காலத்து
வண்ணத் தேவதையே
எண்ணமெல்லாம் இன்பமழை
அழகாலே தூவுகின்றாய் !

பூக்களிலே அமர்ந்து - நீடிம்
தேனை மெல்லப் பருகையிலே
தேகமெல்லாம் மெய்மறந்து
புல்லரித்துச் சிலிர்த்திடுமே !

சிறகழித்துப் பறந்திடுவாய்
கிதயமும் இணைந்ததுவே
உன்னுடனே பறந்தது வர
என் மனமும் ஏங்கியதே !

நந்தவனம் சுற்றிவரும்
சுந்தர நாயகியே
சுந்தரியே கூட்டிச் செல்லு
சிந்தையும் தவிக்குதடி !

ஒரு வழிப்பாதையில் பயணம்

ஒற்றை மின்மினிப் பூச்சியாய்
 அநீதியின் கிருட்டில்
 வாழ்க்கைப் பயணங்கள்
 நீதி எனும் ஒரு வழிப்பாதையில்
 மெல்ல நகர்ந்ததே !

அக்கிரமாங்களும்
 அநியாயங்களும்
 மழைக்கால கிருட்டாக
 ஓளியை விழுங்கியதே !

சத்திய மின்னலும்
 அவ்வப்போது ஓளியைப்
 பிரசவித்ததே !

நகர்ந்தன
 உண்மையின்
 பாதனிகளைத்
 தாங்கிய என் பாதங்கள்
 வெற்றியின் விழியலைத் தேடி !

விழிகாலைச் சூரியன் - என்
 வெற்றிக் கிள்ளாத்தில்
 தேநீர் அருந்தட்டும் !

குயில்களின் பாட்டில்
 சங்கீதமாய் என் நாமம்
 ஓங்கி ஓலித்திட்டும் !

மயில்களும்
தோகை விரித்து ஆட்டும்
என் வரவுக்காய்
வரவேற்பு நாட்டியம் அரங்கேற்றும் !

காற்றும் மலையருவியும்
கவிதையும் கானமும்
வாழ்த்தி இசை பாட்டும் !

வானம் எங்கும் வானவில்
வாழ்த்து மட்டைகள் தொங்க விட்டும் !

அந்த நாளுக்காக
கடனா இரவிலும்
என் கால்கள்
களைப்பைபக் கட்டிப்போட்டு
மெல்ல நகர்ந்திரும் !

இரவு பகல்
வித்தியாசம் இல்லாத
பயணம் இது
ஒரு வழிப் பாதையில் பயணம் !

தூக்கத்தை தொலைத்த இரவுகள்

நிச்பத இரவுகளில்
தூங்காத விழிகள்
போராட்டம் நடத்துகிறது
இளமைத் தவிப்புகள் !

ஏக்கக்கனவுகள் துளிர்த்திடும்
ஏகாந்த இரவுதலில்
விம்மி வெளிப்படும்
உயிரணுக்களின் பெருமுச்சக்கள்
எண்ணாக கவிதையை பிரசவித்திடும்
இதயம் வலியால் தவித்திடும் !

விழி மூடியும் மூடாத உள்ளாம்
நீர் அருந்தியும் தீராத தாகம்
இறக்கைகள் இழுந்த பறவையாய்
தீயில் ஏரிந்த விட்டிலாய்
இழப்புக்களில் மீட்சியில்லை !

யுத்த அரக்கனின்
அகோர உயிர்க்குடிப்பு
அசுரப் பலியெடுப்பு
அழுகுரல் ஓலங்கள்
பொருள் இழப்புக்கள்
உரிமை பறிகொடுப்புக்கள்
மறந்தும் மறக்க முடியாத வடுக்கள்
தூக்கத்தை தூரத்தும் இரவுகள் !

நீதிகள் கிருட்டறையில்

உணர்வு கொதிக்கிறது
 உள்ளம் பதைபதைக்கிறது
 உணவுக்காகக் கையேந்தும் ஏழை
 உயிர்வாழ முடியவில்லை உலகில் !

வயிறு பசியில் தவிக்கையில்
 குடல் ஓட்டி நா வரண்டு துழிக்கையில்
 ஏழையவன் என் செய்வான் பசிதீர்க்க
 ஒரு நேர உணவுக்கே போராட்டம் அவனுக்கு !

படைத்தவன் படியளப்பான் பேச்சோடுதான்
 பணம் படைத்தவன் உல்லாச வாழ்க்கை
 உண்ண உணவின்றி உடுக்கத் துணியின்றி
 ஏழை எளியவர் வீதியோர வாழ்க்கை !

விதம் விதமாய் காட்சிதரும் உணவகங்கள்
 அழகான அடுக்கு மாடி அரண்மனைகள்
 பொம்மைகளுக்கும் புத்தாடை அணிகலன்கள்
 சுயநல மனிதம் ஏழையை எங்கே கண்டு கொள்ளும் !

ஆடம்பரத் திருடர்கள் அனுபவித்து வாழ்ந்திட
 கைகட்டி வேடிக்கை பார்க்கும் உலகு
 ஆதரவற்ற ஏழை வயிற்றுக்கு அரிசிதேட
 அடித்துக் கொல்லும் அநீதி நிறை உலகு !

ஈவு இரக்கமற்ற மனித இனம்
 மனிதத்தை குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு
 வலுவானவனை வாழ்வாங்கு வாழவிட்டு
 வலுவற்றவனுக்கு கிழைக்கிறது அநீதி !

(மெட்ரோ News 08.06.2018)

பொற்களை

28

இரண்டு மனம் வேண்டும்

மகிழ்ந்திருந்த தருணாங்களும்
மகிழ்ச்சியின் படிமங்களும்
மாயமாகி மறைந்திடும் போது
மெளனித்தது மனம் !

துயரத்தின் இரவுகளின் இருட்டில்
தூங்காத விழிகளின் தாபம்
கனவுகளில் கவலைகள் பூக்கும்
இன்பங்களும் இருளாகியதே !

காலத்தின் நீரோட்டத்தில்
கலைந்தோடும் வாலிபழும்
நிரந்தரமில்லா இன்பங்களும்
நிச்சயம் இல்லாத கானலாக
நிம்மதியும் தொலைவாகியதே !

ஆடம்பரத்தில் மூழ்கிய உள்ளம்
ஆற்றல்களை அற்பத்தில் தொலைத்து
அழகிய வாழ்க்கையின் வழியே
அர்த்தம் தேடி அலைந்திடுமே !

வாழ்க்கைப் பயணாங்கள் தோறும்
வழிமாறும் திருப்பங்கள் தோன்றும்
எதிர் பாராத தோல்விகள் தாக்கும்
வெந்து மனம் வேதனையில் வாழியதே !

துன்பச் சுறைகளுக்குள்
போலிகளால் கட்டுண்டு
ஆசைகளில் அழைமயாகி
அனுதினமும் அவலப்பட்டது மனம் !

தாங்கொண்டு துயரத்தின் தீயிலில்
பொறுமைகள் நித்தம் வேகும்
சத்தமின்றி மனம் ஒன்று வாடும்
இரண்டு மனம் வேண்டும் என்று !

(சுடர்ஜுளி 22.04.2018)

மனிதத்தை மறந்திட்ட மாணிடம்

இருத்தக்கறை பழந்த தேசத்தில்
மனிதத்தை எங்கு போய்த் தேட
மயானக் காடுகளும்
மரணப் புதைகுழிகளும்
பரந்து கிடக்கும் தேசமிது !

உலைவின்றிப் பல நாட்கள்
பட்டினி வயிற்றோடு
உயிருக்காய் ஓட்டம்..

நேர்த்திக்கு நேர்ந்த ஆடாக
அறுக்கப்பட்டதை யாரறிவார் ?
பெற்ற வயிறு பற்றி ஏரியும்
பாலகணையும் கண்முன்னே
பதறப் பதறக் குண்டு வீச்சில்
பறிகொடுத்தோமே பாதகர்களிடம்
மனிதத்தை எங்கு போய்த் தேட ?

அன்னை இறந்து அரை மனிநேரம்
பச்சைப் பாலகன் பசியில்
பால் குடிப்பது பிணத்திலென்று
அவன் அறிவுக்கு எட்டுமா ?

உயிர் குடித்த ஏவுகணைகளும்
விண்வெளி வல்லூறுகளும்
பிணம் தின்னிக் கழுகுகளுக்கும்
இடம் தராமல் பொத்திப் பிடித்திருந்த
கொஞ்ச உயிரும் விசாரணை என்று
விருந்தாக்கப்பட்டதே
எங்கு மனிதம் ?

அது இங்கு இல்லை !

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும்
 காட்டேரி பிடாரிகளுமாய்
 பெண்மையின் கற்பை
 சுறையாழியதே
 சிதைத்ததே சீரழித்ததே
 அங்கங்களை அலங்கோலம் செய்ததே
 எங்கு மனிதம்?? எம் தேசத்திலது
 மாண்டு பல வருடங்கள் ஆகிவிட்டது !

நெஞ்சமே தமிழை நேசி !

சங்கத்தமிழ் இன்பத்தமிழ்
 முச்சங்கம் வளர்த்த தமிழ்
 அன்புத்தமிழ் அழகுத்தமிழ்
 முகரத்தை மகுடமாய்
 முடி சூடிய முத்தமிழ் !

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக காலத்தில்
 முன்தோன்றிய முத்த தமிழ்
 முன்னோடித் தமிழ்
 முதன்மைத் தமிழ் செந்தமிழ் !

நீதிவழி நின்றதமிழ்
 அரசாட்சி செய்த தமிழ்
 புலவரும் பாவலரும்
 போற்றிப் புகழ்ந்த தமிழ் !

ஒள்ளை பாடிய ஆதித்தமிழ்
 வள்ளுவர் போற்றிய புகழாரத் தமிழ்
 கம்பர் நயத்திட்ட கம்பீரத்தமிழ்
 பாரதி கண்ட புதுமைத்தமிழ் !

நயாகரா நீரவீழ்ச்சியிலும்
 பொறிக்கப்பட்ட தமிழ்
 உலகமே வியந்து பேசும்
 வரலாறு பல கண்டதமிழ்
 வரலாறு படைத்த எம் வீரத்தமிழ் !

தமிழ்நாட்டையும் ஈழத்தையும்
 தாய்மன்னாகக் கொண்ட தமிழ்
 தரணியெங்கும் பரந்து செறிந்து
 தலை நிபிர்ந்து நிற்கும் தமிழ் !

அன்னைத்தமிழ் இன்னிசைத் தமிழ்
 சித்தம் நிறைந்த சிங்காரத்தமிழ்
 பண்பாட்டுத்தமிழ் பண்டைக்காலத் தமிழ்
 மூச்சோடு கலந்து பேச்சோடு நிறைந்தது
 எம் முத்தமிழ் !

| புதியதான் புதிய நிலையம் |

புதியதான் புதியதீ
 புதிய வயத் புதியதீ
 புதியதீ புதியதீ
 | புதிய வயத் புதியதீ |

புதியதீ யான் புதியதீ
 புதிய வயத் புதியதீ புதியதீ
 புதியதீ புதியதீ புதியதீ
 | புதியதீ வயத் புதியதீ |

புதியதீ புதியதீ புதியதீ
 புதிய வயத் புதியதீ புதியதீ
 புதியதீ புதியதீ புதியதீ
 | புதியதீ புதியதீ புதியதீ |

உறங்கும் நினைவுகள்

இருள் நிரம்பிய இரவுதனில்
நீங்காத நினைவுகள்
நெஞ்சத்து இடுக்குகளில்
ஒய்யாரமாக உறங்குகின்றது !

உலகமே உறக்கத்தில்
இரவுப் போர்வையை
போர்த்தியாயிற்று !

என் தனிமைத் தவிப்புகள்
தீர்ந்ததாயில்லை
ஏக்கப் பெருமுச்சு
உயிர்த்தெழுகின்றது !

எங்கோ ஒரு முலையில் ஓலம்
காதுகள் கவர்ந்து கொள்கின்றன
நாய்கள் ஊளையிடும் ஒலி அது
சாளரம் அடித்து மூடப்படுகிறது
காற்றின் கைகளால் !

வானத்தை எட்டிப்பார்க்க
எத்தனீக்கும் வெறுமை விழிகள்
நட்சத்திரப் பறவை கூட
அகப்படவில்லை
எங்கும் மயான அமைதி
ஒலிகள் கிறந்துவிட்டன போலும் !

செவிகளுக்கு எந்தத்
 தீணியும் இல்லை
 எழுதுகோல் மட்டும்
 என் சிந்தனைகளை விழுங்கி
 வெற்றுத்தாளில் வார்த்தைகளை
 துப்பிக் கொண்டிருக்கின்றது !

என் தேடல்களும் இப்போதைக்கு
 உறங்கத் தயாராகின்றன
 கூடவே உறங்கும்
 நினைவுகளோடு
 தட்டி எழுப்பிவிட எத்தனிக்காதீர்
 ஒரு இனத்தீன் கதறலே அதற்குள்
 உறைந்து கிடக்கின்றது !

அன்னை தெரேசா

அன்பின் உருவமே
கருணை உள்ளமே
உலகின் அன்னையே
அன்னை தெரேசா !

எடு கிணனயில்லா
உன்னத நேசத்தை
பாகுபாழன்றி பகிர்ந்தளித்தாயே
தெய்வ வழவும் நீயம்மா !

உலகமே பாசத்தை
உன்னுருவில் கண்டதம்மா
பொதுநல சேவகியே
பொறுமையின் புகலிடமே !

மனிதத்தை மகத்துவமாய்
மானிடருக்கு எடுத்துரைத்தாயே
புனிதவதி நீதானே அன்னையே
அன்னை தெரேசா !

மாரிகால வானம்

வானம் கறுத்திருக்கு
கார் முகில் கூட்டம் கண்டு
வானவில் வளைந்திருக்கு
வர்ணாங்கள் ஏழும் கொண்டு !

என் மனம் மிதக்கின்றது
கால நிலை மாற்றம் கண்டு
மழைக் காற்றும் பறக்கின்றது
மண் வாசம் அள்ளிக்கொண்டு !

புல் வெளி சிரிக்கின்றது
மழைச் சாரல் தூறக்கண்டு
புள்ளினம் பூரிக்கின்றது
மழை வாளின் வருகை கண்டு !

மனதிற்குள் மத்தாப்பு
மாரிகால வானம் கண்டு
வசந்தத்தின் வருகை கண்டு
இதயத்திலோ இன்பப் பரவசம் !

கண்ணோடு காண்பதெல்லாம்

கண்ணோடு காண்பதெல்லாம்
காட்சிகளா? தோற்றங்களா?

பால் நிறத்தில் கள் இருக்கும்
பசு உருவில் நரி ஓளிந்திருக்கும்
உண்மைகளை உடையாக்கி
பல பொய்கள் அணிந்திருக்கும் !

சுயநல உலகத்திலே
மிருகங்கள் பல காத்திருக்கும்
பொது நலப் போர்வைகளை
போர்த்தி அது படுத்திருக்கும் !

அகத்திலோ அநியாயம்
தோற்றத்திலோ நீதி வேடம்
காட்சியும் பொய்யாகும்
தோற்றமும் போலியாகும் !

நயவஞ்சகம் உள்ளுக்குள்ளே
நாசுக்காக நடை பயினும்
அன்பென்ற அலங்காரம்
வெளியில் கவர்ந்திமுக்கும்

போலி முகமூடி
அணிந்த மனித இனம்
கண்ணோடு காண்பதெல்லாம்
நம்புவது விபரீதம் !

பணத்திலும் போலி உண்டு
உணவிலும் போலி உண்டு
மனிதனும் போலியாகும்
கலியுக காலம் இது !

கண்ணோடு காண்பதெல்லாம்
போலியும் வேடங்களும்
கணிப்புடனே வாழ்வதனை
நகர்த்துதல் முறைதானே !

காட்டுத் தீ !

அக்கினியின் ஆக்ரோசம்
வனத்தாயை சுட்டெரித்து
சுவாலை விட்டெரிந்தது
சுடர் விட்டு ஏரித்தது !

பாவம் பச்சை மரம்
பச்சிளம் கொடி
பிஞ்சுச் செழி
பரிதாப உயிரினங்கள் !

ஏனிந்த சீற்றம் ?
எதற்கிந்தக் கொடுரம் ?

அப்பாவி உயிர்களை
காவு கொண்டது போதும்
இயற்கையே வாழு விடு - மனிதனை
மன்னித்து வாழ்வு கொடு !

நிழலைத் தேழு..

துயரம் சுமந்த விழிகளும்
 துக்கம் நிறைறந்த இதயமும்
 துணையாக நிழல் தேஷ
 தூய உள்ளாம் நாடி அலைந்திடும் !

துரோகக் கறை பழந்த
 நட்பு வேடப் பிணிந்த
 நடிப்பு மனிதரின்
 நாடக அரங்கேற்றம் !

துன்பத்தில் தள்ளிவிட்டு
 துடிப்பது கண்டு
 இன்பம் சுகிக்கும்
 வஞ்சக நெஞ்சங்கள் !

பார்க்கும் இடமெல்லாம்
 பழங்கள் நிறைறந்து
 பரந்து காணப்படும்
 நச்ச விருட்சமாக மனிதம்
 பசி தான் தீர்த்திடுமா ?
 நிழல் தான் வழங்கிடுமா ?

காய்ந்து சுருகாகி
 ஒற்றை நம்பிக்கைத் துளிக்காக
 மரத்தோடு ஒட்டியிருக்கும்
 இளம் குருத்தாக உள்ளம் !

பாலை வணமாக
 தீயாய் சுட்பெரிக்கும்
 பாவப்பட்ட பூமியிலே
 பாசத்தை சுமந்தபடி
 பாச நெஞ்சங்களின் துணை தேஷ
 நிழலுக்காக காத்துக்கிடக்கும் உள்ளம் !

பொற்களவு

காற்று!

பூமியின் உயிர் முச்சே
உயிர்களின் சவாசக் காற்றே
பூக்களோடு காதல் பேசி
தென்றலாகித் தாலாட்டுப் பாடு !

தேகத்தை இதமாக வருஷ
வயதையும் இளமை செய்கின்றாய்
களைப்பும் மெல்ல இளைப்பாற
மர நிழலில் உன்னை நாடுகின்றோம் !

இயற்கையில் நலம் சேர்க்கின்றாய்
செயற்கையில் சிறை பிழக்கின்றார்
கிராமத்தில் சுத்தமான உன்னை
நகரங்களில் அசுத்தம் ஆக்குகின்றார் !

கடலோரம் காற்று வாங்க
கூட்டமாக அலை மோதுகின்றார்
காதலரும் கவி பாட
தென்றலே உன்னைத் தேடுகின்றார் !

உணர்வாக எமக்குள்ளே
உள்ளத்தையும் தண்மை செய்து
உடலோடு ஒட்டி உறவாடு
இசையாகி இதம் சேர்ப்பாயே !

வேற்றுக்கிரகம் செல்கையிலும்
உன்னை விட்டுச் செல்வோமா ?
நீ இன்றி நாமில்லை
உலக இயக்க சக்தி நீதானே !

பல்லாண்டு வாழ்க !

வானவில்லின் வரண்ணங்களை
வார்த்தையாகக் கவி புனைந்து
வரண்ண நிலா ஓளி பரப்பி
வாழ்த்துப்பாவை திசைத்திடுவேன் !

வருடங்கள் பல கடந்தும்
வாடாத மலர் எனவே
வாழ்வின் பெருமை எல்லாம்
வரமாகக் கரம் சேரும் !

எட்டாத உயரங்களை
எட்டு வைத்துத் தடம் பதித்து
ஏற்றங்களைச் சுலபமாக்கி
ஏற்றிடுவீர் வெற்றிக்கொடி !

குயிழும் வாழ்த்துக்கூறும்
மயிழும் சேர்ந்து ஆடும்
வனங்களின் மரம் செழியும்
வாழ்த்தி மலர் சொரிந்திருக்கும் !

திசை எட்டும் அதிரும்படி
திக்கெட்டும் வாழ்த்தொலிக்கும்
தீபங்களும் ஓளி நிரப்பி
வாழ்த்துக்கள் பவனி வரும் !

காலைக் கதிரவனும்
கண் விழித்துத் துயில் எழுப்பி
கரம் நீட்டிக் கதிர் பரப்பும்

பூக்கஞம் மணம் பரப்பும்
காற்றலைகள் வாழ்த்திசைக்கும்
கடல் அலையும் கவிபாடும் !

எண்ணக் குறை அகன்று
நிறைவாய் உளம் நிறைந்து
அழகு வதனமதில்
இதழ் முழுதும் புன் சிரிப்பு
மகிழ்வுடன் வாழ்ந்திடவே
மனதின் நல் வாழ்த்துக்களே !

நந்தவனம்

இளம் தென்றல்
இதமாகத் தாலாட்டும்
இனிமை சேர்க்கும் பூக்கள்
இனிய குயில்களின் ராகம் !

இசை மீட்கும் வண்டுகள்
இதயம் பரவசத்தில் மிதக்கும்
இமைகள் விரும்பி ரசிக்கும்
இளமை துளிர்க்கும் தருணம் !

இன்பத்தை உள்ளம் உணரும்
இயற்கையின் மொத்த எழிலும்
இறை படைப்பின் உயர்ந்த அழகாகும் !

மறக்க முழியாத நாட்கள்..

சின்னாஞ்சிறு வயது அது
சீங்கார மனது அது
சிந்தனையில் விளையாட்டு ஒன்றே
சிந்திக்கின்ற பருவம் அது !

கிட்டிப்புள் அடித்த நாட்கள்
கிளிக்கோடு மறித்த நாட்கள்
கிளிக்கூட்டம் போல மாறி
கீச்சிட்டுத் திரிந்த நாட்கள் !

ஒளித்துப் பிடித்து விளையாடியதும்
இடு ஆடித் திரிந்த தருணாங்களும்
ஒற்றை மாங்காய்க்காக அடிப்பட்டு
ஒன்பது பேர் பகிர்ந்துண்ட பொழுதுகளும் !

பாட்டி சொன்ன கதைகளும்
பட்டம் விட்ட வயல் வெளியும்
பறவைகளாக சிறகழித்த
பாடசாலை நினைவுகளும் !

பள்ளமெல்லாம் உருண்டு ஓடும்
பளைமாட்டை உருட்டு வள்ளிலும்
பந்தழித்த குளக்கரையும்
பாடித்திரிந்த அழகிய நாட்களும் !

நடைவள்ளி ஓட்டமும்
நட்போடு கூட்டமும்
நாளும் பொழுதும் கவலை மறந்து
நாடோழியாய் எல்லை கடந்தது !

மஞ்சள் வெயில் மாலைதனில்
மகிழ்ச்சி பூத்த பறவைகளாய்
மனதை விட்டு எப்படி அகலும்
மறக்க முழியாத நாட்கள் அவை !

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்

அன்னையவள் அன்பிற்கு
அகிலத்தில் நிகரில்லை
உலகத்தில் உயர்ந்து நிற்கும்
அன்புக்கு மொழியில்லை !

நேசக் கரம் நீட்டும்
பாச உறவுகள் தான்
பாரினிலே சமாதானத்தை
நிலை நிறுத்தும் உறுதுணைகள் !

சாதி மத பேதமின்றி
சமத்துவமாய் வாழ்ந்திடவும்
இன்முகங்கள் பூத்திடவே
இதயங்கள் இணைந்திடவும் !

ஒற்றுமையே கூடி நிதம்
ஒன்று பட்ட மானிடராய்
வேற்றுமைகள் போக்கிவிட்டு
அன்பின் வழி சேர்ந்திடுவோம் !

தன்னலங்கள் நீக்கிவிட்டு
பொது நலத்தில் இணைந்திடவும்
உற்ற துணையாயிருந்து
நட்புறவை பகிர்ந்திடவும் ...
அன்பை அதிகாரமின்றி
அனைவருக்கும் பகிர்ந்திடுவோம் !

அழிமத்தனம் விலக்கிவிட்டு
ஆதிக்க வாதத்தை விலங்கிலிட்டு
அன்பு ஒன்றே கிறைவன் என்று
ஒன்று கூடி வாழ்ந்திடுவோம் !

கண்ணீரும் சடும்

உள்ளத்து ஏக்கங்களும்
உணர்வுகளின் தாக்கங்களும்
உலை நீர்க் குழறலாக
உடல் உருகும் கண்ணீராக !

அன்பின் பிரிவுகளும்
நம்பிக்கைத் துரோகங்களும்
நெஞ்சத்தை சுட்டெரித்து
கண்ணீராகக் கரைந்தோடும் !

ஏமாற்றத்தின் வேதனைகளும்
துயரத்தின் சோதனைகளும்
தனிமையின் தவிப்புகளும்
கண்ணீராக சுட்டெரிக்கும் நெஞ்சத்தை !

மகிழ்ச்சிப் பரவசத்தில்
ஆனந்தக் கண்ணீரும்
கன்னங்களில் உறைந்து
மகிழ்வாக நெஞ்சைச் சுடும் !

நட்பெனும் தாய்மடி!

அன்பு எனும்
விதை விதைத்து
ஆதரவுப் பயிர்
செழித்து விளைந்து !

நட்புச் செடியது
பூத்துக் குலுங்கும்
பாச் உணர்வுகளை
உள்ளம் பரிமாறும் !

நேசக் கரங்களில்
நெஞ்சம் மகிழ்ந்திட
பாசப் பறவைகள்
நட்பில் திளைத்திடும் !

துன்ப துயரங்கள்
துரத்தியே களைந்து
தோள் கொடுத்து
துணையாகும் தோழ்மை !

உள்ளத்துத் தேவைகளை
ஒழிவின்றி எடுத்துக்கூறி
இன்ப துன்பங்களை
ஒன்றுக்கொன்று பரிமாறும் !

உயர்விலும் தாழ்விலும்
விலகாமல் கூடவரும்
தெய்வீக பாச பந்தம்
தெவிட்டாத அன்பின் ஊற்று !

உறவுகளில் உயர்ந்தது
 உணர்வுகளில் சிறந்தது
 உண்மை வழி நின்றது
 உயிரோடு கலந்தது !

உலகே எதிர்த்தாலும்
 ஊரே வெறுத்தாலும்
 உயிரின் நிழலாகி
 உற்ற உறவாகும் நட்பு !

இன்பங்கள் கூழ்ந்திட
 திதயம் மகிழ்ந்திட
 இன்னல்கள் போக்கிடும்
 துணையான நட்பு !

கவலைகள் மறக்கும்
 உன்னாத உணர்வுகளை
 குறைவின்றி வழங்கும்
 நட்பெனும் தாய்மடி !

தூரத்துப் பச்சை

ஸழு தேசமே சுதந்திர தாகமே
 விடுதலை வேள்விகள்
 வீணாகிப்போனதே
 இல்லை இல்லை..
 வீணாக்கப் பட்டதே !
 தூரத்துப் பச்சையாய்
 விடுதலைக் கனவுகள் !

கலிபிழித்த பேய்கள்
 தமிழினப் புதைகுழியின் மேலேறி
 கூவிக் கூச்சலிட்டதே
 மூர்க்கம் கொண்டுதான் ஊளையிட்டதே
 யுத்த வெற்றிக்களிப்பில் !

கிரகசிய வலை விரித்து
 சதிகளை கூட்டுச்சேர்த்து
 இனமொன்றை அழித்துவிட்டு
 இனமொன்று வெற்றி கண்டதாய்
 வாணவேஷிக்கை வானம் பதற
 புத்த தர்மம் எங்கே போனது ??

இலட்சிய வேகம் கொண்டு
 வீறு நடை போட்ட வீரர்கள்
 களமாழப் பகை முடிக்க
 புறப்பட்ட மறவர்கள்
 எண்ணற்ற தியாகிகள்
 தாயகம் மீட்க விரைந்தவர்கள்
 விடுதலைக்காக குரல்கொடுத்தார்கள் !

துரோகத் தீயிலெரிந்து மழந்த
 கலன்கொண்டு சோகங்கள்
 கொஞ்சமா...
 இன்னமும் இதயக் கருவறையில்
 வெளிப்படுத்த இயலாத வடுக்களாய்
 ஆற்ற முடியாத ரணங்களாய்
 குழநிக்கொண்டிருக்கின்றன !

ஆசைகளை சங்கிலிப் பூட்டில் பூட்டி
 இளமைக்குத் தீயிட்டவராய்
 ஆயிரம் ஆயிரம் இளைஞர்கள் யுவதிகள்..
 ஈழத்தாயின் கண்ணீர் துடைக்கவன
 புறப்பட்ட தலைவர்கள்
 மலன்னூக்குள் வித்தானார்கள்
 இப்போதும் அங்கே கண்ணீர் சிந்தி
 கலங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள் !

சுயநல ஓநாய்கள்
 ஆசை வெறித் துரோகத்தை
 ஆடை செய்து உடுத்திக் கொண்டதால்
 விதேலைக் கணவுகளின்
 ஆடைகள் கணையப்பட்டன
 நீதி அன்னை தெருவுக்கு வீசப்பட்டாள்
 ஈழமே இருண்டு போனது
 ஒளி வழங்கிய தீபங்களும் அழிக்கப்பட்டன !

எங்கும் அழுகுரல் ஓலங்கள்
 உயிர்குடித்தது அன்னிய ஆயுதங்களும்
 கயவர்களின் விசப்பற்களும்
 உலகமே கைகட்டி வேஷக்கை பார்த்தது
 கலன்கள் விழித்திருக்க உறங்கிக்கொண்டிருந்தது !

அந்த நாள் ஞாபகம்

சிட்டுக் குருவிகளாய் அன்று
சிறகடித்து வட்டமிட்டோம் !

வயல்வளிகள் கடற்கரைகள்
காடு மேடுகளிலும் - எம்
பாதச் சுவடுகள் பதித்தோம் !

பள்ளி வரை துள்ளி ஓடி
புள்ளி மாணாகத் துள்ளிக் குதித்து
பாங்குடனே பாடம் பல கற்றோம் !

பாலர் பருவத்தில் பாரதி பாட்டும்
ஓடி விளையாடு பாப்பா என்று
ஓடி ஆடித் திரிந்தோம்
ஆய கலைகளும் கற்றோம் !

கவலைகள் எமக்கில்லை
பொறுப்புகளின் சுமையில்லை
சுகமாய் சுக ராகம் பாடிப்பறந்தோம் !

அன்பு நன்பர்கள் கூட்டம்
அகத்தில் வஞ்சம் கில்லை
குது வாது குற்றம் குறையறியோம்
குதாகலமாய் மகிழ்ந்திருந்தோம் !

பருவ மாற்றங்கள்
வாழ்க்கையின் நியதிகளாகின
அந்தநாள் ஞாபகங்கள்
எப்போது நினைத்தாலும்
அளவில்லா ஆனந்தம் நெஞ்சோரத்தில் !

நேற்றைய நிழல்கள்

இளமைத் தீ உள்ளுக்குள்
கொழுந்து விட்டெரிகிறது
ஆசைத் தாகம்
ஆட்கொள்ளும் பருவமல்லவா?
காற்றோடு கதை பேசும்
ஆழ் மனசும்
அலையோடு விளையாடும்
கால் கொலுசும்
அவள் பருவ மங்கை என்று
பறை சாற்றும் - கிருந்தும்
அவள் புரட்சிப்பெண் !

தாய் நாடு தீயில் வேக
அவள் ஆசைகளை தீயிட்டாள்
வெடி குண்டு மழை பொழிய மென்மையவள்
உள்ளத்தை வலிமை செய்தாள்
இன்பங்களை எண்ணி ஏங்கவில்லை
கன்னி அவள் ஏறி கறைகளை
எண்ணிக் கொண்டிருந்தாள் !

உறவுகள் உயிர்களை கண்முன்னே
யுத்த அரக்கன் புசிக்கின்றான்
பார்த்துப் பார்த்து உள்ளாம் வேகி
விடுதலை வேள்வியில் கிளைந்து கொண்டாள்
தமிழ் அன்னன மானம் காக்கும்
வீர மங்கையாய் !

யுத்த கள முனையில்
பித்தம் பிழித்த பகைக்கு
பேயோட்டும் இவள் வீரம்

கலி பிழத்த இராட்சத விலங்குகள்
கதி கலங்கும் போர் முனையில் !

இப்போதும் அவள்
காதல் மாங்கை தான்...
புரட்சி இவளை காதல் செய்கிறது
யுத்தம் இவளை நேசிக்கின்றது
ஆயுதம் இவளை தீண்டத் தவிக்கிறது
வேட்டுக்களுக்கும் மனமில்லை
மாங்கையவள் போர்க்குழலிலிருந்து
சன்னமாக...

இவள் கிளமைகள் முழுவதையும்
யுத்தம் அபகரித்தது
இன்று வெறும் நடை பிணமாய்
முதிர்கண்ணி - அவள்
நேற்றைய நிழல்களை எண்ணியபடி
மூலைக்குள் !

ஆணவம்

நானே பெரிதென்றும்
நீயே சிறிதென்றும்
வாழ்தல் முறையன்று
ஆணவம் அறுத்தெறிந்து
பொறுமை வழி நின்று
வாழ்தல் மிக நன்று !

நல்ல மனம் கொண்டு
உதவும் குணம் கொண்டு
உள்ளத்தில் அறம் காத்து
வென்றிடு ஆணவத்தை இன்று !

நேரிய குணம் கொண்ட
நெஞ்சில் திடம் உண்டு
உத்தில் உண்மை கண்டு
உயர்ந்திடு ஆணவங் கொன்று !

ஆண்ட வம்சம் எல்லாம்
மாண்ட வரலாறு உண்டு
அகம்பாவம் கொண்டு வாழ்ந்தால்
அரசர்க்கும் அழிவு உண்டு !

உயர்விழும் பணிவோடு
வாழ்வோர்க்கு சிறப்பு உண்டு
ஆணவச் செருக்கு உடையோர்
வாழ்வுக்கு முடிவு உண்டு !

ஒன்றுபடு

ஒன்றுபடு தமிழினமே
விழித்து எழு !
வென்று எடு உரிமைதனை
உறுதியோடு !
இரத்தநாளம் எங்கிலும்
வேகமூட்டு !
ஆண்ட இனம் தமிழனன்று
முரசு கொட்டு !

முயற்சிதனை முறுக்குப் போட்டு
முதுகிலேற்று !
வீழ்ச்சி கண்டு சோர்ந்திடாமல்
நடையைக் கட்டு !
சாதனைக்கு பிறந்த கூட்டம்
புத்தி தீட்டு !
சரித்திரத்தில் நமக்குமொரு
பெயரை நாட்டு !

கண்ணாமுச்சி

போலி மாந்தரின் கேவி வேடம்
 அன்பு போல் விடம் கொண்டு
 ஆயுளையே அபகரித்து அழித்திட
 விலையில்லா உயிரும் வீணாகிட
 நடக்கிறது கண்ணாமுச்சி ஆட்டம் !

சக்கரமாய் சுற்றும் தொழிலாளி
 தேகம் உழைப்பால் தேய்ந்திட
 காய்ந்து கிடக்கும் சருகான உருவம்
 நோகாமல் நூங்கு குழக்கும்
 முதலாளித்துவம் நடத்தும்
 கண்ணாமுச்சி ஆட்டம் !

நடிப்பை நம்பி நடிகனும்
 அவணை நம்பி ரசிகனும்
 வாழ்க்கை திசைமாறி
 தனக்காரு வேடம்
 திரைக்கொரு வேடம்
 அவன் தப்பிக்க இவன் ஏமாற
 நடக்கிறது கண்ணாமுச்சி ஆட்டம் !

நம்பி நாடி இறையருள் தேட
 பக்தரை பண்ணயக்கைதியாக
 போலிச்சாமியார்களின் பொய் வேடமும்
 பித்தலாட்டாங்களும் நடத்திடும்
 கண்ணாமுச்சி ஆட்டம் !

கிருகை தூக்கி
 ஏமாற்று மேடை பல ஏறி
 பொய் வாக்குறுதி ஆடையால்
 உரு மறைப்பு...
 அப்பாவி மக்களை ஏமாற்றி
 ஆசனத்தில் அமர்ந்து சுயநலம் தேடி
 பொதுநல வேடம் தரித்தவரின்
 கண்ணாலும்ச்சி ஆட்டம் !

திசை தெரியா பயணத்தில்
 வாழ்க்கையோடு போராட்டம்
 பந்தம் பாசம் பணம் பெயர் புகழ்
 என்று திண்டாட்டம் கிங்கேயும்
 கண்ணாலும்ச்சி ஆட்டம் !

அகம் புறம்

உள்ளே இருப்பதோ
வெளியே தெரிந்திமோ ?
வெளியே தெரிவதோ
உள்ளே இருந்திமோ ?

வேழக்கை மனிதர்களே
முகமூடி பொம்மைகளாக
தோற்றங்களின் முடிவுகளோ
தோல்வியிலே முந்து விடுகிறதே
மனித இயல்புகளின் பறுபேறு !

அகம் ஒன்று வைத்து
புறம் ஒன்று பேசும் உலகு
பலாக்கணி ஆகிமோ ?
உள்ளே இனிப்பதற்கு...
இங்கே பல இனிப்புக்கள்
உத்டளவில் மட்டுமோக !

பச்சோந்திகளால் நிரப்பப்பட்ட பூமி
தாகத்து தண்ணீர் கூட கலப்படமா ?
உள்ளத்துள் ஏக்கம்
தோற்றம் வேறு
தன்மை வேறு என்பதாலே !

நெருங்கிய நட்புக்களில்தானே
நஞ்சு கக்கும் நாகமாய்
நயவஞ்சக துரோகங்களும்
உருவெடுக்கிறதே

கரங்களே கண்களைக்
 குற்றிவிட்டால்
 அகத்தை நம்புவதா ?
 பறத்தை நம்புவதா ?
 மனசாட்சி மண்டியிடுகிறதே !

தன் தேவைக்காக
 ஓட்டிய ஓட்டுணர்ணிகளாக
 வெளியில் போலிப்பாசம்
 உறவும் நாசம்
 நம்பிக்கைகளும் மோசம்
 அகமென்ன? புறமென்ன?
 எல்லாமே ஒருவகை வேசம் !

மழைக்கால மாட்டு வண்டி...

மழை வானம் இருள் பரப்ப
மழைக்காற்று குளிர் நிரப்ப
மண்மணமும் மிதந்து வர
மனசெல்லாம் பூரிப்பு !

மாட்டு வண்டில் சலங்கை ஓலி
மாங்கல ராகம் இசைக்கிறதே
வானத்திலே வண்ணம் சேர்ந்து
வானவில்லை வரைகிறதே !

வயல்வளிகள் பல தாண்டி
பயணம் இங்கே நடக்கிறதே
குடும்பத்துடன் குதுகலமாய்
கிராம வண்டி நகர்கிறதே !

வாழ்க்கை எனும் சக்கரமும்
வண்டில் சில்லாய் சூழல்கிறதே
மேடு பள்ளம் வந்த போதும்
பயணாங்களும் தொடர்கிறதே !

வாய் திறவேல் வல்ல தமிழ் வழக்கொழியும் !

ஊரை விட்டு உறவை விட்டு
நாட்டை விட்டு வீட்டை விட்டு
புலம்பெயர்ந்து புது நாடு புகுந்தாலும்
எம் மொழியை நாம் மறவோம் !

கால காலமாய் காத்து வந்த மொழி
கம்பன் முதல் கண்ணதாசன் வரை
கவியாலே பாரதியும் வாழ்த்திய மொழி
காலத்தால் அழியாத திருவள்ளுவர் கண்ட
மொழி !

தலைசிறந்த பாவலர்களையும்
தன்னிகரில்லாத் தலைவர்களையும்
தரணிக்குத் தந்ததெங்கள் அன்னைமொழி
தாய்மொழியைக் காப்பது எங்கள் பணி !

தமிழ்னோடு தமிழாலே உறவாடு
தமிழ் இனிமை நா சவைக்க உரையாடு
தவழ்ந்து மகிழும் மழலைக்கும் தமிழில் பெயர் சூட்டு
தலைசிறந்த தமிழ்மொழியின் புகழ் பாடு !

வான் புகழ் கொண்டதெங்கள் தாய்மொழி
வாய் திறவேல் வல்ல தமிழ் வழக்கொழியும் !

அகத்தின் அழுகு முகத்தில் தெரியும் !

நல் மனது படைத்து
 நாவில் இனிமை நிறைத்து
 நற் குணத்தை உடுத்து
 நம்பிக்கை தோற்றுத்தில் பிறக்கும் !

நய வஞ்சகம் தவிர்த்து
 நல்லதையே நெஞ்சில் விடைத்து
 நட்புடன் உறவை வளர்த்திடு
 நாளும் பூக்கும் உன் வதனம் !

நறுமண மலர்த் தோட்டம்
 நாடி வரும் வண்டுகள் கூட்டம்
 நல்லவர்கள் உனைத் தேடி நாட்டம்
 நல்லுள்ளம் தோற்றுத்தில் நல்ல மாற்றம் !

நாளைய விழியலும் போற்றும்
 நன்றிகள் கூடிப் பாராட்டும்
 நாற்றிசையும் உன் புகழ் ஓங்கும்
 நல்லவனைத் தேடி வரும் ஏற்றம் !

நன்றியிடன் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து
 நன்மைகள் செய்திடல் வேண்டும்
 நல்லது நினைத்திடும் சிந்தையே
 நம் தோற்றுத்தை அழகாய் மாற்றும் !

இன்பம் தொலைந்த இளமை !

பரந்து கிடக்கும்
பாலைவனாத் தேசமாக
வரண்டு நீள்கிறது
இளமைக் கால சோகங்கள் !

வசந்தம் தொலைத்த
வண்ணத்துப்பூச்சி
சிறகுடைந்து வீழ்ந்தது
ஏக்கச் சகதியில்
ஒளியிழுந்த மின்மினி
ஒளி தேடி அலைகிறது !

காரிஞ்சள் மூடிய வானம்
கலைந்து செல்கையில்
காடுகள் ஏரிந்த தேசமாய்
சோகத்தில் மீட்சியில்லை
தவிப்புகள் தாகமைகுக்கும்
தீர்ந்திடாத துயரச் சாலை !

கோடை கால வெம்மை
அனாலாக வெளிப்படும்
கொல்லும் தனிமையில்
சுடு புனல் மேவிய கண்ணங்களில்
சுட்டெரிக்கிறது கண்ணீர் !

தாங்கொண்டாத துயரத்தில்
வாட்டிடும் வாலிபம்
ஏமாற்றங்களில் ஊறிய
ஏகாந்த இரவாக நிசுப்தம் நீள்கிறது!

பொன் அந்தி மாலைப் பொழுது

நீல வானம்
மெல்லச் சிவந்தது
அழகு மலர்கள்
நாணம் சுமந்தன !

மஞ்சள் வெயிலில்
பூமி நன்றத்து
கூரியக் கதிர்கள்
சித்திரம் வரைந்தன !

பட்சிகள் கூட்டம்
வானில் மிதந்தன
வரண்ண நிறங்கள்
கடலில் படர்ந்தன !

இதமான தென்றல்
உடலில் தவழ்ந்தது
இதயத்தில் புதிதாய்
புன்னகை மலர்ந்தது !

மானிடமே விழித்துக்கொள் !

விழிகள் மூடி மதியை கிழுந்து
 தீயது செய்து துயரத்தில் உழூன்று
 பாதகம் புரிந்து பழிபாவம் சுமந்து
 திசை மாறிய பயணத்தில் நீதியில்லை மானிடா !

இன்பத்தைத் தேடி தீயவழி நாடி
 துன்ப துயரத்தில் மூழ்கிய படகாகி
 வாழ்க்கையை தொலைத்து வழியின்றித் தவித்து
 ஈற்றில் கடவுளை நாடுதல் முறையன்று மானிடா !

பஞ்சத்தில் பசியில் வறுமையில் அகப்பட்டு
 பட்டினியின் கோரத்தில் தவிக்கின்றனர் ஏழூகள்
 உன்னிடம் உள்ளதை பகிர்ந்திட மறந்தாயே
 சுயநல் சக்தியில் சிக்குண்டு சிறைப்பட்ட மானிடா
 மனிதம் பேணும் புனிதம் போற்றும்
 புதியதோர் விதிசெய்வோம் புறப்பட்டு வா மானிடா !

வஞ்சனை விலக்கிடு வெஞ்சினம் தவிர்த்திடு
 பொறாமையை தூரத்திடு பாருமையைச் சேர்த்திடு
 பொதுநலம் காத்திடு இரப்போர்க்கு உதவிடு
 உழூத்திடு உயர்ந்திடு உண்மையாய் வாழ்ந்திடு
 பாரினில் உயிர்களை அன்பாலே அணைத்திடு !

பொருள் தேடி ஓடாதே பணம் தேடி அலையாதே
 பெயருக்கும் புகழுக்கும் பொய் வாழ்க்கை வாழுதே
 உறவுகள் சூழ்ந்திட ஊர் போற்ற வாழ்ந்திடு
 வாழ்க்கையின் மகத்துவம் உலகுக்கு உணர்த்திடு
 வாழ்வாங்கு வாழ்தலே நல் வாழ்வு மானிடா !

மனிதம்

மனிதம் இழுந்த மனிதர்களால்
மலிந்து கிடக்கும் அநீதிகள் பாரில்
மரணித்துப் போகும் தருவாயில்
மனிதம் இங்கே தவிக்கிறது பாரீர் !

விபத்தில் ஒருவன் உயிருக்குப் போராட
புதைப்படம் எடுத்துப் புதினம் பார்ப்போர்
மறந்தும் கூட அன்பு செலுத்த மறந்து
வலைத்தளத்தில் புதைந்து தொலைகிறார் !

மருந்துக்குக் கூட ஒரு துளி அன்புக்குப் பஞ்சம்
சுயநலத்தை மறைக்க பொது நலப் போர்வை
தெருவுக்குத் தெரு வம்பளக்கும் ஒரு கூட்டம்
பொறுப்புகளை மறந்து மதுபோதையில் நாட்டம்

பத்து மாதம் பத்திரமாய் பாலூட்டிச் சீராட்டி
பக்குவமாய் ஆளாக்கி வளர்த்துவிட்ட அன்னை
தெருவோரம் தனிமரமாய் நிற்கிறாள் இன்று
மூலைக்குள்ளும் இடமில்லை என்று
முதியோர் இல்லத்தில் சேர்க்கும் பிள்ளை !

பூக்களும் பூக்காத பல மொட்டுகளும்
எவு இரக்கமற்று கசக்கி ஏறியும் காமுகர்கள்
கலியுத்தின் காம லீலைகள்
தயக்கமின்றி அரங்கேற்றம்...

அதிகார வர்க்கத்தின் ஆதிக்கம் ஒருபுறம்
அதற்கு தலை அசைக்கும் மேதாவிகள் மறுபுறம்
தட்டிக்கேட்க நாதியற்றுத் தவிக்கிறது நீதி
கட்டிக்காக்க யாருமின்றி பரிதவிக்கிறது மனிதம் !

இது தான் காதலா ?

பற்றி ஏரியும் பகுவத்தீயில்
கற்ற கல்லியும் கருகியதே
கட்டிக்காத்த பண்பாடும் - இன்று
கவலைக்கிடம் ஆகியதே !

கனவுகளை சிதைத்த இளமை
கண்ட கண்ட இடத்திலும் மேய்கிறதே
கலிகாலக் காதல் - ஏனோ
காமத்தை மட்டுமே தேடுகிறதே !

வலைத்தளத்திலும் காமலீலைகள்
வரையறை இன்றி அரங்கேறுகிறதே
முகப்புத்தக முத்தப் பரிமாற்றம்
காதலென்ற போற்றவயில் - நித்தம்
சீரழிகிறதே நம் கலாசாரம் !

பத்திரிகையின் பக்காங்கள்
சீர்கேடுகளால் நிறைகிறதே
பச்சிளாம் சிசுக்கள்
குப்பையிலும் கதறுகிறதே !

காமத்தின் களியாட்டம்
காதலிலும் நடக்கிறதே
பூங்காவும் கடற்கரையும்
வெட்கி முகம் சுழிக்கிறதே !

காசு பணம்

மாசு பழந்துள்ள
மனித மனங்களில்
காசு பணத்தில்
கட்டுண்டது வாழ்வியல் !

நல்ல கணத்திற்கு
மதிப்பு இங்கில்லை
அச்சுத் தானே
அகிலத்தின் ஆதிக்கம் !

உலகங்கும் ஊழல்
மெலிந்தது கூழல்
போலிகளின் பூழக்கம்
பணத்தில் மதிமயக்கம் !

ஆரோக்கிய வாழ்வும்
அழிந்து ஒழிந்தது
அநீதியின் தோற்றுவாய்
பணமென்று ஆனது !

உயிருக்கும் விலை பேசும்
நிலை வந்து சேர்ந்தது
பணத்தாலே பாசமும்
ஒளியிழுந்த இருளானது !

கயவர்கள் கரங்களும்
பணத்தாலே பலம் பெற்று
பாவிகள் வாழ்விலும்
துயர் வந்து கூழ்ந்தது !

இந்திக்கம் அடாவடி
பணப்பேய்கள் கலவரம்
கருணைகள் மண்டியிட
நீதிக்கும் சிறை வாசம் !

உறவுகளின் விரிசலில்
உட்பொருளாய் அவதாரம்
ஊராரின் மதிப்பிற்கு
இதுவும் ஒரு காரணம் !

இருப்பவன் மகிழ்ந்திட
இல்லாதவன் கலங்கிட
படைத்தானே மனிதன்
பணம் என்ற குற்றத்தை !

(தினக்குரல் 08.04.2018)

காலங்கள் யாருக்காகவும் காத்திருப்பதில்லை !

புலரும் விழியல்களில்
புதுமைகள் பூத்திருக்க
பூவான வதனங்களில்
புன்னயக ஒளிர்ந்திட்டும் !

நாளைய பொழுதுகள்
நமதாக மலர்ந்திட
நானிலமும் நன்மை பெற
நமது செயல் சிறக்கட்டும் !

தோல்விகள் உரமாக
வெற்றிச் செடி தழைத்திட
வேகத்திலும் விவேகத்திலும்
வீரம் மெருகேற்றும் !

முயற்சிகள் முன்னேற
உயர்ச்சிகள் வளர்ச்சி காண
காலத்தின் தேவையறிந்து
கடமைகள் வழுப்பெற்றும் !

கவலைகள் ஓய்ந்திட
கனவுகள் மெய்ப்பட
உன் கையை நீ நம்பி
உண்மையாய் உழைத்திடு !

இருப்பதைக் கொண்டு நீ
இயல்பாக வாழ்ந்திடு
இரப்போர்க்கு உதவிடு
இயன்றவரை பகிர்ந்து வாழு !

காலங்கள் யாருக்காகவும்
காத்திருப்பது இல்லை
காலத்தை வென்றிட
கருத்தோடு செயற்படு !

கு

நீண்டாக வாழ வேண்டும்
நீண்டாக வாழ வேண்டும்

நீண்டாக யானாலு
நீண்டாக வாடுவது
நீண்டாக வாடுவது
நீண்டாக வாடுவது

நீண்ட நீண்டாகவும்
நீண்டாக வாட நீண்டாக
நீண்டாகவும் நீண்டாகவும்
நீண்டாகவும் நீண்டாக

நீண்டாக நீண்டாகவும்
நீண்டாக நீண்டாகவும்
நீண்டாக நீண்டாகவும்
நீண்டாக நீண்டாகவும்

நீண்ட நீண்டாக
நீண்ட நீண்டாக
நீண்ட நீண்டாக
நீண்ட நீண்டாக

நீண்டாக நீண்டாகவும்
நீண்டாக நீண்டாகவும்
நீண்டாக நீண்டாகவும்
நீண்டாக நீண்டாகவும்

நினைவில் நிற்பவை..

காற்றோடு கதை பேசி
கவலை மறந்த சிட்டுக்களாம்
சூழி ஆடி ஓடித்திரிந்தோம்
கல்லூரிப் பருவமதில் !

நட்புக்களின் அரவணைப்பில்
நெஞ்சமது இன்பம் திளைக்க
இயிரமாயிரம் கதைபேசி
அன்பிலே முத்துக்குளித்தோம் !

சின்னாச் சின்ன சண்டைகளும்
சில நொடி நீடித்த கோபங்களும்
உள்ளத்தை தைக்கும் பிரிவுகளும்
தூக்கம் பறித்த ஏக்கங்கள் சுமந்தோம் !

புதிதாக முளைவிட்ட கனவுகளும்
நேசம் விதைக்கும் வார்த்தைகளும்
தட்டிக் கழித்து இன்னல்களை
மகிழ்ச்சிக் கடவில் நீச்சலடித்தோம் !

சூழிக் குலாவிய தோழுமைகளோடு
துவண்டு வீழ்க்கையில் தோள் கொடுத்து !
துன்ப துயரங்களில் பங்கெடுத்து
உற்ற உறவாய் பாசம் பகிர்ந்தோம் !

கனாக் காணும் காலங்களாக
காதல் தூறவில் நனைந்தபடி
பட்டாம்புச்சி நெஞ்சில் பறக்க
பாவை பின்னே வட்டமடித்தோம் !

இதயத்து அறைகளின் அடுக்குகளில்
சித்திரமாக பதிந்த ஞாபகங்கள்
பத்திரமாக நிலைத்து என்றும்
நீங்காமல் நினைவில் நிற்பவை !

நிலைமாறும் பருவம்

நிலையில்லா வாழ்விலே
நினைவுகளே மிஞ்சும்
நிலைமாறும் பருவத்தில்
நிழல் தேடும் பயணம் !

வாலிபத்தின் வேகத்தில்
வழி தவறும் தருணம்
வழிப்படுத்தி வளப்படுத்தி
வழிகாட்டிடல் வேண்டும் !

தடங்கள் தடம் புரண்டு
தவறுகளில் தத்தளித்து
தன்னிலையும் இழந்து
தன்னையே மறந்து நிற்கும் !

அற்பசாற்ப ஒருசைகளில்
அழைமொகி அலைக்கழிந்து
அறம் தவறி மறந்தின் வழி
அல்லவுறும் கிளமைப்பருவம் !

கனவுகளில் உணர்வுருகும்
காரணலையே கண்கள் நாடும்
காதலும் காமமும் சேர்ந்து
கவனங்கள் கலைந்து போகும் !

போதைக்கு அகப்பட்டும்
 வன்முறையில் ஈடுபட்டும்
 அநீதியிடம் அழிமைப்பட்டும்
 ஆறாம் அறிவும் அழிந்தொழியும் !

தேகத்தின் தேடல் வழி
 தேய்கிறது நியாயங்கள்
 தேடவின்றி திட்டமின்றி
 தொலைகிறது எதிர்காலம் !

கத்தியில் நடக்கும் நிலை
 கடவின் நடுவே துரும்பின் நிலை
 பற்றி ஏரியும் பருவத்திலே
 பக்குவமாக வாழ்வதே வாழ்க்கை !

மணல் வீடு

மனக்கோட்டை மணல் வீடு ஆனது
 மனித மனங்களும் திசைமாறிப் போனது
 மழுயொடு புயலென வீச்து
 ஏமாற்றமும் துரோகமும் சதிராடே !

பிள்ளையை நம்பிய பெற்றோரும்
 பெற்றோரை நம்பிய பிள்ளையும்
 நம்பிக்கை வீணாகும் தருணத்தில்
 உறவெனும் மணல் வீடு தரை மட்டம் !

அரசியல் பேசிடும் தலைவர்கள்
 மக்களின் குறைத்திர்க்க தவறினர்
 அரசியல் சாக்கடை ஆனது
 மக்கள் நம்பிக்கை மணல் வீடாய் சாய்ந்தது !

ஓடாகத் தேய்ந்திடும் தொழிலாளி
 உழைப்பை சுரண்டிடும் முதலாளி
 காலநிலை ஏமாற்றிய விவசாயி
 நம்பிக்கை இழக்கின்ற நேரத்தில்
 மணல் வீடாய் உள்ளமும் சாய்ந்திடும் !

கடவுளை நம்பிடும் பக்தனும்
 முதலிட்டுத் தொடங்கிய தொழில்களும்
 ஏமாற்றம் பரிசாக வருமெனில்
 மனமும் மணல் வீடாய் உடையுமே !

சுற்றத்தை நம்பிடும் உறவுகள்
 நட்பினை நம்பிடும் உயிர்நண்பன்
 அன்பிலே உருகிய உள்ளங்கள்
 நம்பிக்கை துரோகங்கள் ஆகினால்
 மணல் வீடாய் வாழ்க்கையே இழந்திடும் !

ஷ

பொற்களை

மதுவின் பரிசு மரணம் !

உள்ளே கருகும் உடல்
மெல்ல உருகும் உயிர்
பண்த்தைக் கரியாக்கும் மது
ஊருருவி உயிரினை மெல்ல அது குழிக்கும் !

சித்தம் மதிமயங்கும்
புத்தி பேதவிக்கும்
குடும்பம் தவிதவிக்கும்
வீதியில் உடல் கிடக்கும் !

அறிவு முற்றும் மறையும்
ஆற்றல் எல்லாம் தனரும்
அன்பின் நல் உறவுகளும்
அருகில்லாமல் தொலையும் !

உணர்வுகள் மொத்தம் மரத்து
உறவுகள் உறவை வெறுத்து
அழகிய இனிய வாழ்க்கை
அர்த்தம் இன்றி அழிந்தொழியும் !

மது வாழ்வை பறித்து
மரணத்தை பரிசாக வழங்கும்
மதி கெட்டு மாண்மிழுந்து மனிதம்
மண்டியிட்டு அலைகிறதே மதுவின் பின்னால் !

புத்தியுள்ள மனிதரெல்லாம் வெற்றி காண்பதில்லை !

சக்தி பெற்ற மனிதரெல்லாம்
வீரவான்கள் இல்லை
புத்தியுள்ள மனிதரெல்லாம்
வெற்றி காண்பதில்லை !

வெற்றி வரும் நேரம் காலம்
தானாய் அமைவதில்லை
முயற்சி உழைப்பு இரண்டும் சேர்ந்தால்
வெற்றி தூரம் இல்லை !

உன்னை நம்பு உழைப்பை நம்பு
முயற்சி தோற்பதில்லை
எழுச்சி கொண்டு உயர்ச்சி தேடு
வீழ்ச்சி என்பதில்லை !

வீழ்ந்து எழுந்து முயன்று தவறு
இடர்கள் எல்லையில்லை
இலக்கை அடைய உறுதி எடு
நீங்கிப் போகும் தொல்லை !

நெஞ்சில் துணிவு உயர்வில் பணிவு
நாவில் உண்மை சேர்த்து
நேர்மை கொண்டு விவேகம் கண்டு
செயலில் வேகம் கூட்டு!

துன்பம் துயரம் தாக்கும் நேரம்
துணிந்து எதிர்த்து நின்று ...
தக்க தருணம் அமையும் சமயம்
வெற்றி மாலை கூடு!

பாரதி - த்

அஞ்சாத வீரத்தமிழே
நஞ்சுரம் மிகுந்த கவியே
யாருக்கும் அடிபணியாத் துணிவே
மிஞ்சிடும் தமிழ் ஞானத் திமிரே !

முறுக்கு மீசையில் மினிரும் தமிழே
எழுத்து வரிகளில் வாழும் கவியே
காலம் காலமாய் அழியாப் புகழே
காலம் கடந்தும் வாழும் பெயரே !

அடிமை விலங்கு உடைத்திடத் துஷ்டதே
வீர வரிகளை பொறியெனப் பதித்தே
பொறுப்புடன் தமிழுக்காய் பாடுப்பேழூத்தே
பெண்ணின விடுதலை வேண்டிய குரலே !

பாவாலே பாட்டமைத்துப் பாடி
பாலரையும் பாடவைத்துப் போற்றி
பார்போற்ற தமிழ்த் தீபம் ஏற்றி
பகலவனாய் சுடர் விடும் பேராளியே !

கரி மிதித்து உடல் மரித்ததே - தவிர
கரம் வரித்த தமிழ் மரணிக்காது வாழுமே
கவி படைத்து புதுப்பிற்பெடுத்த புரட்சிக்கவியே
தரணியைங்கும் நிலைக்கும் நாமம் பாரதியே !

தனிமரம்

தென்றலில் அசைந்து
தேனிசை இராகம் மீட்டி
தோப்பாக மகிழ்ந்துறவாடிய
வசந்த காலங்கள் எங்கே?

பணை மரத் தோப்புக்களும்
தென்னை மரச் சோலைகளும்
பசுமை மரக் காடுகளும்
என் தாய் நாட்டின் அடையாளங்கள் !

கடற்கரைக் காற்றும்
ஆற்றங்கரை மணல்லும்
என் தாய் வீட்டுச் சீதனங்கள்
எல்லாமே இன்று கனவாகிப்
போனதொங்கே ?

சூட்டமாய் கும்பியடித்து
குதாகலத்தின் உச்சம் தொட்டு
சூழிக்குலாவிய ஞாபகங்கள்
என் நெஞ்சுசத்தில் பொக்கிசமாய்
மீண்டும் வராதா என்ற கனத்த ஏக்கம்!

அந்நிய ஆதிக்கத்தால்
உறவிழுந்து உடமை இழுந்து
பிறந்த மண்ணைப் பிரிந்து
அங்கம் இழுந்த உடலில்
உயிரை மட்டும் சமந்து
தனி மரமாய் தவிக்கின்றேன்
தமிழன் என்ற அடையாளத்தால் !

காலம் செய்த கோலமோ ?
 என் சந்ததி செய்த பாவமோ ?
 பயணங்கள் இன்னும்
 முழந்ததாய் இல்லை !

பாவப்பட்ட பிறவியாய்
 பரிதவித்து அலைகின்றேன்
 அயல் தேசத்திலும் இன்றும் நான்
 தனிமரமாகத்தான் நிற்கின்றேன் !

சொன்ன சொல் என்னாச்சு?

ஊரும் உறவும் தழைத்திடவே
உழவு செய்வான் விவசாயி
வான் மேகம் மழை தூவ
காத்திருப்பான் எதிர் பார்த்திருப்பான் !

காலம் பொய்த்தால் - அவன்
கனவும் பொய்யாகும்
உற்ற துணைக்கு யார் வருவார் ?
வாக்கு மட்டும் கேட்டு வருவார்
உறுதி பல உரைத்திடுவார் - இருந்தும்
அவர்கள் சொன்ன சொல் என்னாச்சு ?

தெய்வத்துக்கு அபிசேகம்
பொங்கல் படையல் படைச்சாச்சு
திருவிழாவும் எடுத்தாச்சு
தெய்வத்தால் ஆகாதது எதுவுமில்லை
என்ற நம்பிக்கை உண்டாச்சு
வழிபாடும் செய்தாச்சு - இருந்தும்
நம்பிக்கையோடு சொன்ன சொல் என்னாச்சு ?

ஏழை அவன் வாழ்வு
என்றும் இருட்டறையில்
பாதி வயிறு கூட நிறைவதும் கில்லை
கால தேவனும் கண் திறக்க வில்லை !

காலநிலை மாறும் என்பார்
போக மழை பெய்யும் என்பார்
வானிலை செய்தியும் பல தடவை
கேட்டுத்தான் பார்த்தாச்சு
வரண்ட நிலம் வரண்டுதான் இருக்கு - எனினும்
அறிவியலும் சொன்ன சொல் என்னாச்சு ?

ஏதோ ஒரு ஞாபகம்..

ஏதோ ஒரு ஞாபகம்
எண்ணெத்தை அசை போட
கண்களின் ஓரத்தில்
கண்ணீர் பனிக்கிறது !

வாழ்க்கைப் பயணத்தில்
தவறியும் தவறாததுமாய்
பக்கங்கள் ஏராளம்
எண்ணெத் தோட்டத்தில்
ஏக்கங்களாய்த் துளிர் விட
ஏதோ ஒரு ஞாபகம் !

பள்ளிப் பருவத்தில்
துள்ளித்திரிந்த காலங்கள்
துயரம் மறந்து
தாக்கம் இழந்து
சிறு கனவும் சுமந்து
சிறகடித்துப் பறந்த நாட்கள் !

நடை பாதை வழியோரம் - தினம்
நட்புக்களோடு ஊர்வலம்
ஒன்பது பேர் ஒற்றை மிட்டாய்க்காய்
பகிர்ந்து உண்ண நாட்டாமை அவதாரம்
கடுகளாவு கிடைத்த போதும் - அது
உலகளாவு ஆனந்தம் !

ஆயிரம் கதை பேசி
வேற்றுக் கிரகமும் போய் வருவோம்
மின்கம்பங்களுக்கும் அறிவுரை
ஆசானாகி அடியும் போட்டுண்டு
மரங்களாயும் குசலம் விசாரித்து
உறவாக ஆக்கிக்கொண்ட பள்ளிப் பருவமது
ஏதோ ஒரு ஞாபகமாய் நெஞ்சோரத்தில் !

அன்பு ஒன்றே என்றும் ஆனும்!

சாதி மத பேதம் கடந்து
 சரித்திரத்தில் நிலைக்கும் அன்பு
 சமாதான தேசம் விழியும் நேரம்
 சரித்திரப் பூவாய் பூக்கும் அன்பு !

அன்பே எங்கள் ஓற்றை கிறையாம்
 அகிலம் போற்றும் அன்னை மொழியாம்
 அன்பே என்றும் வாழ்வின் வழியாம்
 அதுவே உலகின் அழியா மறையாம் !

அன்பை உயிராய் உணர்ந்து வாழ்வோம்
 உள்ளத்து உணர்வாய் பகிர்ந்து சேர்வோம்
 அன்பால் உலகை ஆட்சி செய்வோம்
 அன்பின் ஆட்சியில் மகிழ்ந்து வாழ்வோம் !

அலைகடல் ஓசையாய்..

கடலோரம் சிறு குடிசை
ஏழையவன் மாளியைக்யாம்
கடலன்னை மழிதனிலே
மீனவனின் வாழ்விடமாம் !

கடலை நம்பி வலை விரித்து
கண் விழித்துக் காத்திருப்பான்
கண்ணாளன் வரவை எண்ணரி
கண்ணீருடன் அவன் மனையாள் !

ஏக்கத்திலே தொடரும் - இந்த
எளியவர்கள் வாழ்க்கை வட்டம்
விழியல் தினம் கண்டதுண்டு
இவன் வாழ்வில் விழியல் ஏது ?

அள்ளித் தந்த கடல்தாழும்
அள்ளிச் செல்லும் கலிகாலம்
சீற்றம் கொண்டால் காலநிலை
ஏழை மகன் என்ன செய்வான் ?

அந்நியனின் அடாவழிகள்
கடல் நடுவில் அரங்கேறும்
உடல் வருத்தி உயிர் பிழைத்து
கரை சேர்தலே போராட்டம் !

கனவுகள் பல சுமந்த படி
கட்டுமரம் கடலில் செல்லும்
அலைகடல் ஓசையாய் - நித்தம்
உலிக்கிறது மீனவன் குரல் !

(உதயன் 10.06.2018,

தமிழர் தளம் 2018 ஜீன் இதழ் 02)

கொலுசொலி

சின்னாஞ்சிறு சிறுமிக்கும்
 கட்டிளாம் குமரிக்கும்
 பேரிளாம் பெண்ணுக்கும்
 கால்களோடு ஒட்டி உறவாடி
 கானம் பாடி கதை பேசும்
 இசையின் இனிய நாதம் கொலுசொலி !

கட்டிளாம் காளையரையும்
 காதல்கதை பேசும் இளசுகளையும்
 போதை கொள்ளச் செய்யும் ஓலி
 காதலுக்கு தூது சொல்லும்
 குறியீட்டு ஓலியாகவும் அவதரிக்கும் !

வயலோரம் நடைபோட
 காற்றோடு மெல்ல இசை மீட்கும்
 கடலோரம் நடை பயில
 அலை அணைப்பிலும் இசை பிரசவிக்கும் !

மனல் மேட்டிலும் மாந்தோப்பிலும்
 உள்ளத்தை அள்ளி எடுக்கும்
 கவிஞர்கள் கற்பனைக்கும் தீனி போடும்
 இனிய நாதம் கொலுசொலி !

துள்ளி ஓடும் சிறுமியையும்
 இசை மீட்டி அழகாக்கும்
 நாணம் கொண்டு நடைபோடும்
 பெண்மையின் அழகுக்கு இசை சேர்க்கும் !

அழகை பேரழகாக்கும்
 அழகிய ஓலி கொலுசொலி !

கரைந்த கனவுகள்

காத்திருப்பின் உடை உடுத்தி
வானம் பார்த்துக் காத்திருப்பான்
ஏழூ விவசாயி !
எண்ணற்ற கனவுகள் - அவன்
உள்ளத்து அறையிலே
அலுமாரி அடுக்குகளாய்
தூசி பழந்தும் சில
புதிதாய் மனைவி மக்களாலும்
நெருக்கமாக அடுக்கப்படும் !

ஒவ்வொரு போகத்திலும்
ஏக்கங்களும் எதிர்பார்ப்புக்களும்
மரம்போல் வளர்ந்து கொண்டே செல்லும்
உழைப்பை மட்டும் நம்பி என்ன செய்வான் ?
வாங்கிய கடன்களும்
அப்பப்ப கழுத்தருகில் கத்தியாக
ஞாபகத்தை மீட்டுப் போகும் !

கால தேவனைக் கையேந்தி
பல நூறு வேண்டுதல்கள்
வழிபாட்டோடு பொங்கலும் படையலும்
இறுதியாக காலநிலை மாற்றம் என்று
வானிலை அறிக்கை வரும் !

ஏழூ விவசாயியின்
எதிர்பார்ப்புக்களால்லாம்
இலவு காத்த கிளியென
ஏமாற்றத்தோடு கரைந்த கனவுகளாய் !

விடாது மனசு

வெற்றிச் சிகரங்கள்
 தொலைவாக இருந்திடலாம்
 பாதைகளில் முட்கள்
 பரந்து செறிந்திடலாம்
 எங்கள் இலக்குகள்
 உயர்வாக இருக்குமென்றும்
 அதை அடைதலே உழைப்பின்
 உச்ச பயணாகும் !

இரண்டில் ஒன்று
 காணாமல் ஒரு போதும்
 ஓய்மாட்டோம்
 இறுதி வரை போராட
 தயங்கித் தலை சாய மாட்டோம் !

முடிவொன்று காணாமல்
 ஒருக்கன்றும் உறங்காது
 மூச்சள்ள வரை எங்கள்
 வேள்வித்தீயும் அனையாது !

கரை காணும் வரை எங்கள்
 நம்பிக்கை படகோடும்
 புயல் வந்து தடைபோட
 சில வேளை வழி மாறும் !

வழி மாறிப் போயிடினும்
 குறி என்றும் விலகாது
 ஒரு தடவை வைத்த குறி
 எது வரினும் பிழைக்காது !
 மேடு பள்ளம் கடந்து நாமும்
 வீறு நடை போட்டிடுவோம்
 ஏறி அலை மீதிலோடும்
 விசைப் படகாய் விரைந்திடுவோம் !

தடை வரினும் இடர் வரினும்
 தயங்கி பின் வாங்க மாட்டோம்
 எதிர்ப்புகளை நெஞ்சில் வாங்கி
 முன்னேற்றப் பயணம் காண்போம் !

இளமைதனை புடம் போட்டு
 வீச்சோடு விரைந்திடுவோம்
 அற்ப சொற்ப ஆசைகளுக்கு
 ஒருபோதும் அடி பணியோம் !

வெற்றி என்ற பத்தை மட்டும்
 வேத வாக்காய் நெஞ்சிலேந்தி
 வீறு கொண்ட வேங்கை என
 பாதை வழி விரைந்திடுவோம் !

ஆரியக் கூத்து ஆடினாலும்
 காரியத்தில் கண்ணொனவே
 கல்லிலும் நாரூரித்து
 கடமைதனை நிறைவு செய்வோம் !

கண்ணியமும் கட்டுப்பாடும்
 ஆடையென அணிந்து கொண்டு
 நீதி நேர்மை பாதை வழி
 வாழ்வதனை வெற்றி காண்போம் !

மகிழ்வான தருணங்களில் மனதிற்குள் மழைச்சாரல்..

காலைக் கதிரவன் கண் விழித்து
மலை அருவியில் முகம் நனைத்து
புற் தரையில் பாதம் பதித்து
பனி மலர்களோடு கரம் கோர்த்து
செல்ல நடை பயிலும் அழகிய தருணம்
மனதிற்குளே மழைச்சாரல் அடிக்கும் !

குயில்களின் சங்கீத ராகத்திலும்
மயில்களின் நாட்டிய அரங்கேற்றத்திலும்
மாங்களிக் கூட்டத்தின் பரவசத்திலும்
வானவில்லின் ஏழு வள்ள அழகிலும்
மெய்மறந்து இயற்கையை வியக்கையில்
மனதிற்குளே மழைச்சாரல் அடிக்கும் !

அலை கடலில் பொங்கிடும் அலையிலும்
சில்லெனத் தழுவிடும் தென்றலின் அணைப்பிலும்
முதல் மழைத்துளியின் செல்லத் தீண்டுதலிலும்
முகில்கள் வரைந்திடும் சில மணி ஓவியத்திலும்
உள்ளத்தில் தோன்றும் ஒரு வித பரவசம்
மனதிற்குளே மழைச்சாரல் அடிக்கும் !

முதல் மேடையை அலங்கரிக்கும்
வெற்றிக்கிண்ணத்திலும்
ஆசை உறவுகளின் அன்புப் பரிசிலும்
சின்ன மழைலயின் செல்ல உதைப்பிலும்

துவள்ளு விழுகையில்
 அன்னை அரவணைப்பிலும்
 குழந்தையை மாறி
 மகிழ்வெய்தும் கணாங்களில்
 மனதிற்குள்ளே மழைச்சாரல் அடிக்கும் !

நமக்கான நட்பென்று
 நம் உள்ளம் உணர்கையிலும்
 நட்போடு பல கதைகள்
 மனம் விட்டுப் பகிர்தலிலும்
 சோகங்கள் தொலைந்து போகும் தருணம்
 மனதிற்குள்ளே மழைச்சாரல் அடிக்கும் !

ஆசைக் காதலியின்
 கடைக்கண் பார்வை படுகையிலும்
 அவள் வெட்கித் தலைகுளிந்து
 புன்னகை படர்கையிலும்
 மெய்யான காதல் கைவந்து
 சேர்கையிலும்
 பல வண்ணப் பட்டாம்புச்சிகள்
 சிறகுத்துப் பறக்கும்
 மனதிற்குள்ளும் மழைச்சாரல் அடிக்கும் !

கனவுகள் ஆயிரம்

கனவுகள் ஆயிரம் என் கண்களில்
அதை கவிதை சுமந்திடும் வரிகளில்
அப்துல்கலாம் காணப் பணித்த கனவு
வாழ்வின் உயர்வுக்கு ஏற்ற நற் பண்பு !

ஏழை வாழ்வு விழந்திட வேண்டும்
ஏர் பிழித்தவன் ஏற்றம் கண்டிட வேண்டும்
சாதி மத பேதம் ஒழுந்திட வேண்டும்
சான்றோர் உலகை ஆண்டிட வேண்டும் !

இரக்கம் உள்ள மனித வர்க்கம்
தலைத்திட வேண்டும் - இங்கு
மனிதம் காக்கும் கருணை மாந்தர்
பார்க்கும் இடமெல்லாம் பரந்து செறிந்து
வாழ்ந்திடல் வேண்டும் !

பெண்மைக்கு சுதந்திரம் வேண்டும்
இம்மன்றில் பெண்களும் தனியாக
நடமாடும் நிலை வர வேண்டும்
பாரதி கனவும் நனவாக வேண்டும்
இப்பாரிலே அழைமகள் முற்றாக
ஒழுந்திட வேண்டும் !

அன்பு ஒன்றே அகிலத்தை ஆண்டிட வேண்டும்
யுத்தமில்லா அமைதிப் பூங்காவன - உலகம்
மாற்றம் பற வேண்டும் !

காற்றைப்போல் ஆற்றைப் போல்
கண்டம் தாண்டும் பட்சி போல்
எவ்விடமும் சென்று வர
தடையில்லா சுதந்திரம் வேண்டும் !

பொற்கனவு

கலியுகம் !

கலியுகத்தின் தாண்டவம்
 கருணைகள் கவலைக்கிடம்
 அடாவழியும் அக்கிரமங்களும்
 அத்துமீறும் கால கட்டம்
 மதியோடு விதியும் இன்று
 அந்தியிடம் அடைக்கலம் !

நீதி தேவதைக்கு
 இருட்டறையில் பூட்டு
 நீதி தேவனுக்கோ ஆலய
 வீதியில் வேட்டு !

இதயங்களில் எல்லாம்
 பாசம் இறந்து போச்ச
 பாழாய்ப் போன பாவிகளால்
 கடவுளும் கல்லாய் மாறியாச்ச
 மனிதம் இழந்த சடங்கள் வாழும்
 காடாகப் பூழி ஆச்ச !

சோதனைக்கு மேல் ரோநனை
 நீதிக்கும் வந்தாச்ச
 மனுநீதி கண்ட சோழனின் நீதியும்
 மறந்த பாடமாய் மறைஞ்சாச்ச
 மோசமும் போலி வேசமும்
 உற்ற உறவாகிப் போச்ச !

மானிடம் காத்த மனித குலம்
மனிதம் இழந்து நீண்ட நாளாச்சு
இதை எண்ணியெண்ணி உள்ளமும்
நொந்து நூலாகிப் போச்சு !

இழந்து இழந்து நம்மையே நாம்
இழக்கும் நிலை வந்தாச்சு
இளைய சமூகமே போதும் போதும்
மயக்கத்திலிருந்தது போதும்

விழித்துக் கொள்
சத்திய யுத்தம் நடத்து
தர்மத்தைக் கையிலெடு
அதர்மத்தை ஏற்றுவிடு
விடுதலை வேள்வி நடத்து
நீதித்தாய் கதறுகிறாள்
விரைந்து வந்து மீட்டு எடு !

கையூட்டு

தவறதனை மறைத்திட
 தவறிழைழுத்தோன்
 போர்த்திக்கொள்ளும்
 அழுக்குப் பாந்த ஆடையது !

அந்திக்கு துணைபோகும்
 அதிகாரிகள் கைக்குள்ளே
 ஏழையவன் கண்ணராய்
 உறைந்திடும் ஏக்கப்பெருமுச்சு !

போக்குவரத்து காவலாளி
 வாங்கிய கையூட்டு
 எமன் வடிவில் வந்து
 அப்பாவிப் பல உயிரை
 வீதி விபத்தாக அழிக்கிறதே !

கட்டா அதிகாரி
 பணத்துப் பேயாகி
 முறையற்றுச் சேர்க்கும் பணம்
 கட்டா இடிபாடாய்ப் பல
 உயிரை பரிதவிக்கப் பறிக்கிறதே !

வைத்தியத் துறைக்குள்ளும்
 நடக்கிறது ஊழல் நிதம்
 அப்பாவி ஏழை வாழ்க்கை
 பாதியிலே முடிகிறதே !

ஏமாற்றுக் காரர்களும்
 பொய்யான மனிதர்களும்
 வேசம் போட்டுத் தினாம்
 மோசம் செய்வதினால்
 உன்னத உயிர்களைல்லாம்
 கண்ணிமை நேரத்திலே
 காற்றிலே கலக்கிறதே !

நீதி தேவதையின்
 கண்ணைக் கட்டிவிட்டு
 போலி மனிதரிங்கு
 வேலி தாண்டும் செயல்
 கண்ணை மூடிக்கொண்டு
 பூணா பாலருந்தும்
 செயலுக்கு ஒப்பாக நடக்கிறதே !

ஆயிரம் மலர்களே மலருங்கள் !

ஆயிரம் மலர்களே மலருங்கள்
 ஆனந்த விழியலை உருவாக்குங்கள்
 புதியதோர் சரித்திரம் எழுதுங்கள்
 பூஞ்சோலைக் கவிதைகள் பாடுங்கள் !

கனவுகள் கைவர வாழ்த்துங்கள்
 கவலைகள் தீர்ந்திட கைசேருங்கள்
 உண்மைகள் உயிர்பெற உழையுங்கள்
 உலகுக்கு நீதியை உரையுங்கள் !

வானத்து மழை மண் தூறிட
 வயல்களில் பயிர்களும் துளிர் விட
 வாழ்க்கைக்கு நல் வழி பிறந்திட
 வாழ்த்துங்கள் வானதேவன் மகிழ்டும் !

சூரியக்கதிர்களும் பூமியைத் தழுவிட
 சுடரொளி இருளினை விரட்டியே அகற்றிட
 சுந்தரத்தமிழ் புகழ் உலகைங்கும் பரவிட
 சூழ்நிலை சிறப்புற மாற்டும் வாழ்த்துங்கள் !

போர் இல்லாப் பூமியாய் வையகம் மாறிட
 போராட்டம் என்ற சொல் நீங்கியே போய் விட
 போகின்ற சாலைகள் பூக்களால் நிறைந்திட
 பொழுதுக்கு புது ஒளி ஏற்றுங்கள் மலர்களே !

மனிதம் காத்திடும் தலைமுறை தோன்றிட
 மகத்தான தேசத்தில் சமத்துவம் பேணிட
 மனிதனின் மனங்களில் அன்புச்செழி தழைத்திட
 மங்கல நிறம் தூவி மலருங்கள் மலர்களே !

சாதி மத பேதங்கள் முற்றாக அழிந்திட
சான்றோர் உலகின் ஆட்சிபீடம் ஏறிட
சாக்கடைத் தொழிலாளிக்கும் வாழ்வு விழுந்திட
சரித்திர மலர்களாய் மலருங்கள் மலர்களே !

நீண்டாக நீண்டாக நீண்டாக¹
நீண்டாக நீண்டாக நீண்டாக
நீண்டாக நீண்டாக நீண்டாக
1 நீண்டாக நீண்டாக நீண்டாக

நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட நீண்ட

நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட நீண்ட

நீண்ட நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட

நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட
நீண்ட

கிணற்றுக் தவணை

பரந்த வானம்
நிறைந்த மேகம்
குளிர்ந்த காற்று
விரிந்த பூமி !

மனிதா எதற்கு
மாயை வாழ்க்கை
கிணற்றுத் தவணை
வாழ்வை மாற்று !

உணவைக் கண்டு
அழைத்தது உறவை
உயர்ந்த உணர்வை
உடையது காக்கை !

மனிதா எதற்கு
குறுகிய புத்தி
பொது நலம் பேணும்
மனிதத்தை தேடு !

தனிமை வாழ்க்கை
பிணியாய் மாறும்
நண்பர் வானம்
நடசத்திரப் பூங்கா !

காதல் உள்ளம்
கவிதை பாடும்
அழகியல் உணர்வால்
இதயம் பூக்கும் !

இயற்கை அழகில்
இசைந்திடும் மனது
இறைவன் கொடுத்த
அதிசயப் பரிசு !

நேசம் பாசம்
வாழ்வை மாற்றும்
நேர் படப் பேசி
உண்மையை யாசி !

அறிவைத் தேடு
அனுபவம் பெருகும்
அகிலம் தெரியும்
வாழ்க்கை புரியும் !

வானமே எல்லை

அலைகடல் மீதிலும்
காவியம் பாழனோம்
முகிலிடை நிலவினை
கவிதையில் சாழனோம் !

ஒழனோம் ஒழனோம்
வானிலும் ஒழனோம்
தேழனோம் தேழனோம்
விழியலைத் தேழனோம் !

கை தொட வானம்
தொலை தூரம் போகும்
முடிவென்று நமக்கில்லை
வானமே எல்லை !

கடுங்குளிர் மேவிய
பனியில் நடை பயின்றோம்
எரிமலையையும் எதிர்த்திடும்
திறன் கண்டு கொண்டோம் !

ஓயாத அலை மீதும்
மேலேறிச் செல்வோம்
மின்னலையும் துணை கொண்டு
இருளை அழித்திடுவோம் !

மறைமாலை விழிகாலை
ஆகாமல் போகாது
முயலாமல் முடிவொன்றும்
கைவந்து சேராது !

விழியும் கிழுக்கென்று
நம்பிக்கை சேர்ப்போம்
வானாமே என்றும்
நமக்கான எல்லை !

இடர்கண்டு தடையென்று
தடைப்பட மாட்டோம்
எதிர்கொள்ள எமன் வரினும்
நேர்கொண்டு நிற்போம் !

வீழ்ச்சி கண்டாலும்
எழுச்சி கொண்டெழுவோம்
விதையாகி மண்ணில்
வீறுகொண்டெழுவோம் !

முடியாது என்று - நாம் ...
சோரம் போக மாட்டோம்
வீரத்தில் பேர்போன
தமிழ்த்தாயின் பிள்ளைகள் !

சிகரங்கள் உனக்கானது நண்பா..

முயற்சிப் படிக்கட்டுக்களில்
முனைப்புடன் முன்னேறு
குன்றும் குழியும் விதியின் விரிப்புக்கள்
சதி பின்னிய சக்தியில் வீழ்ந்திடாதே !

தளராத தன்னம்பிக்கையால்
தடைகளை உடைத்திடு
உள்ளத்துள் உறுதி ஊற்று
உடலுக்கு பயிற்சி ஏற்று !

முயற்சியை முச்சோடு
இறுக்க முடிச்சுப்போட்டு
நாடி நரம்பில் வேகத்தோடு
விவேகத்தை முறுக்கேற்று !

நயவஞ்சக வலை விரிப்பு
நாசக்காக நகர்ந்திடு
ஏமாற்றும் விரட்டிடும்
ஏற்றங்கள் உனக்கானவை !

உயரங்களைப் பொறுக்காத
விரும்பாத உயிரிகள்
பற்களில் விடமுடன்
பதுங்கியிருக்கலாம் சந்தர்ப்பத்துக்காக
அதன் இடுக்குகளில் தான்
உனக்கான ஏணிகளும்
மறைந்திருக்கும்
புரிந்து பிரித்துணர்ந்திடு !

ஆடைகளில் பழந்திருக்கும்
அழுக்குகளாய் அலங்கரிக்க
காத்திருக்கும் துரோகங்கள் - அதை
தூசியெனத் தட்டிவிடு !

புயலுக்கு புறமுதுகா ?
நெஞ்சைக்காட்டு
எரியும் நெருப்பில்
சவாலையூட்டட்டும் !

விழியாத கிரவுகள் கிடையாது
விடை தேடு வினாவாகு
வீழ்ச்சி கண்ட பரம்பரை தான்
எழுச்சி கொண்டு எழுந்திடும் மறவாதே !

வெண்ணிலா வாசல் வரும்
காலம் வரும்
முற்றத்தில் ஒளிகொண்டு
கோலம் போடும்
நட்சத்திர வாழ்த்தொலி
வானைப் பிளக்கும் !

கூரியக் கதிரொளி கிழக்கை
புதிதாய் பிரசவிக்கும் !
பூச்செழியில் உனக்காய் பூ மலரும்
பூமாலை உன் தோள்களில் ஆடும் !

சிகராங்கள் உனக்கானலை நண்பா
மறந்து விடாதே !

அனையா விளக்கு

குடிசையிலே பிறக்கையிலே
பாட்டி ஏற்றிவைத்தாள்
குப்பி விளக்கு !

பாடசாலைக்கு போகையிலே
அஶான் ஏற்றி வைத்தார்
அறிவு எனும் ஓளி விளக்கு !

பர்டிசைக்கு படிக்கையிலே
அன்னை ஏற்றி வைத்தார்
மஸ்ஸென்ஸென்னை விளக்கு !

பட்டம் பல பெற்று
வேலை தேடி நான் செல்ல
ஒளிர்ந்தது அறிவு விளக்கு !

குமேபத்துக்காகப் பாடுபட்டு எரியும்
தந்தையோ அனையா விளக்கு !

தியாகத்தின் ஒரு விளக்கு
அன்னையெனும் அன்பு விளக்கு !

வாழ்க்கைக்கு ஓளி கொடுக்க
வந்தாள் குல விளக்கு !

போத்தல் விளக்கு குப்பி விளக்கு
சுட்டி விளக்கு குத்துவிளக்கு
வகை வகையாய் வசதிக்கேற்ற விளக்குகள் !

வசதியான விளங்கு அது
 மின்வீளங்கு
 மின்வெட்டில் ஒளிரும் - அது
 மெழுகுவர்த்தி எனும் உருகும்
 விளங்கு !

போக்குவரத்துக் கடலைகளில்
 ஏரிகிறது அடையாள விளங்கு
 வாகனத்தில் ஏரியும் - அது
 குமிழ் விளங்கு பக்கவிளங்கு !

ஆலயத்தில் மாவிளங்கு
 அர்ச்சணைக்கு அடுக்கு விளங்கு
 திருவிழாவில் ஏரிகிறது
 கற்புரச்சட்டியில் கற்புர விளங்கு !

விளக்கீரு வீட்டிலெல்லாம்
 அடுக்குகூக்காய்ப் பல விளங்கு
 எல்லாமே அணைந்தாலும்
 அணையாதது ஒரு விளங்கு
 அதுவே அறிவு என்ற திருவிளங்கு !

நன்றிகள்

சக்தி FM (நிலாச்சோறு)

குரியன் FM (நேற்றைய காற்று)

ITR FM சுவிஸ்

CMR Radio கண்டா

புரட்சி FM

TUBETAMIL.FM

DAN TV யாழ்ப்பாணம் (கவிதைகள் சொல்லவா)

DD TV யாழ்ப்பாணம்

தினாக்குரல், தினகரன், சுடரோளி, மெட்ரோ NEWS, உதயன் வேட்டை இலையை பத்திரிகை

யாழ்.இலக்கிய குவியம்

வேலையை துறையூர் கலை இலக்கிய வட்டம்

YARLITRNEWS.COM

WWW.UYIRPU.COM

LANKATALKIES.LK

STSSTUDIO.COM

UTHAYASOORIAN.COM

முகநூல் குழுமங்கள் :-

நிலாமுற்றம், தமிழ்முது கவிச்சாரல், தமிழ்முது தேன்சாரல், ஊ...ல...ழ...ழ...ள (கவிதைகள் சரணாலயம்),

கவியுலகப்புஞ்சோலை, சங்கத்தமிழ் கவிதைப் பூங்கா, டாக்டர் ஜீவாவின் கவிதைப் பூங்கா, முத்தமிழ் களம் & கம்பன் கவிக்கூடம், நதியோர நாளைகள்.

நமது தலைமுறைக் கவிஞர்

நீ முத்து இலக்கிய நிலத்தில்
புதிதாய் ஒரு விதை
கொழுந்து விட
தொடங்கி இருக்கிறது.

கிளை பரப்பி
பெரும் மரம் ஆவதற்கான வீரியம்
வார்த்தைப் புணைவுகளில்
நன்றே தெரிகின்றது.

வேலனையூர் ரஜிந்தனின்
பல கவிதைகள்
பழக்கவுடனேயே என் மனதில்
வேர் போல ஆழமாய் ஊருவுகிறது.

எழுத்துக்களில் பலதரப்பட்ட
விரிந்த பார்வை கிருப்பதால் விரைவில்
மேலும் விழுதுகள் ஊன்றும் வாய்ப்பு
புலப்படுகின்றது.

பொற்கனவு எனும் இந்த முதல் தொகுப்பே...
பூவும், காடும், கனியுமாய் சூழுங்கும்
தோப்புப் போல் மாறியிருக்கின்றது.

ஊருஞ்சல் கட்டி ஆட
நிமுலுக்கு ஒதுங்குவதோடு
நீற்காமல் - இந்த
விருட்சத்திடம் வாசகர்கள் இன்னும்
நிறைய எதிர்பார்க்கலாம்.

வாழ்த்துக்கொண்டு...
நெடுஞ்செழுவு முகிலன்

9 789557 133119

VIJAY
PRINTING PRESS